

464/44

W

GC

WYSTAWA WSPÓŁCZESNEJ SZTUKI GRECKIEJ

MINISTERSTWO KULTURY I SZTUKI

WYSTAWA WSPÓŁCZESNEJ SZTUKI GRECKIEJ

Centralne Biuro Wystaw Artystycznych
Warszawa, „Zachęta” plac Małachowskiego 3

GRUDZIEŃ 1977

Po raz pierwszy organizowana jest w ramach wymiany kulturalnej między Polską i Grecją wystawa greckiego malarstwa, rzeźby i rysunku.

Jest to niewątpliwie bardzo pozytywne wydarzenie, które pozwala oczekiwać, że podobna wystawa prac polskich artystów na zasadach wzajemności odbędzie się w niedalekiej przyszłości w Atenach.

Wystawiane prace reprezentują różne kierunki w sztuce greckiej i są różnorodne w stylu, mają jednak chyba jeden wspólny element, a mianowicie zawarte jest w nich dążenie do uwypuklenia przestrzeni i światła, co pozwala na aktywne uczestnictwo zwiedzających, tak ważny element w każdym, pełnym przeżyciu artystycznym. Niektóre prace wyrażają w sposób bezpośredni lub pośredni pewne idee i poglądy społeczne i polityczne, inne mają szerszą wymowę. Niektóre są bardzo osobistą wypowiedzią, poruszają się w dziedzinie sztuki abstrakcyjnej, znajdują w nich jednak także swe odbicie przedmioty powszednie i rodzime krajobrazy.

Należy wyrazić nadzieję, że ta pierwsza wystawa greckiej sztuki przyczyni się do pogłębienia wzajemnego zrozumienia i przyjaźni między Polską i Grecją.

CONSTANTINE A. TRYPANIS
Minister Kultury i Sztuki Grecji

NIEKTÓRE PRZEJAWY DZISIEJSZEJ SZTUKI GRECKIEJ

W kręgu grecko-polskiej wymiany kulturalnej przypadło nam miłe zadanie przedstawienia wystawy „Niektóre przejawy dzisiejszej sztuki greckiej”. Sam tytuł wskazuje, że pokaz nasz dotyczy zaledwie ograniczonej liczby artystów i tendencji. Sądzymy wszakże, iż dokonany wybór zdoła uwypuklić problematykę podejmowaną przez szereg obecnie u nas działających twórców. W romantycznej wizji Grecji mit Partenonu przytłacza swym historycznym znaczeniem pełnię rozwojowego procesu kraju, a nasza niedoskonała pamięć zbyt często skłonna jest pomijać swoisty dorobek stu pięćdziesięciu lat względnej niepodległości.

Zjawiska nazywane cywilizacją neohelleńską zrodziły zbieżności historyczno-kulturowe, które ukształtowały psychikę oscylującą pomiędzy Wschodem a Zachodem. Kolejne wydarzenia historyczne, wyciskające aż po dyktaturę pułkowników (1967) piętno na życiu kraju, wytworzyły duchową glebę, na której wyrosło dzisiejsze pokolenie artystów — wątek utkany ze wspomnień, lęków i tłumionych rewolucji.

W świecie zachodnim niezatarty ślad pozostawił rok 1968, rok otwierania nowych horyzontów społecznych i kulturalnych. Grecja — przeciwnie — była w tym czasie wyosobniona i zmuszona do milczenia. Grecki twórca, indywidualista z tradycji i temperamentu, utwierdzał się na pozycjach śródziemnomorskich, odrzucał wszelkie wpływy i coraz bardziej skupiał się do wewnątrz. Cechy charakteru umacniało bytowanie w kraju

ustronnym, dokąd rzadko docierały spóźnione echa tego, co działo się na Zachodzie.

Przy odbiorze naszej wystawy należy wziąć pod uwagę opisany splot okoliczności, skomplikowanych i nieprzyjaznych, rzutuujących na cząstkowy obraz greckiej rzeczywistości. Klasyfikacja przedstawionych tu poszukiwań okazała się zadaniem niewdzięcznym, niebezpiecznym, zagrożonym arbitralnością ocen. A jednak była konieczna, chodziło bowiem o ułatwienie zrozumienia eksponowanych prac. Ich wspólny mianownik — to zerwanie z akademicką przeszłością oraz przyjęcie współczesnego oryginalnego kodu, w mniejszym lub większym stopniu zbliżonego do aktualnych prądów międzynarodowych. W tym miejscu trzeba też podkreślić, że artyści, którzy mieszkali bądź wciąż jeszcze mieszkają za granicą, różnią się w wypowiedziach od twórców rzadko opuszczających kraj: kulturowe uwarunkowanie prowadziło ich do przyjęcia stylu międzynarodowego w sposób o wiele widoczniejszy niż pozostałych.

Dokonując wyboru, Komisariat wystawy brał pod uwagę powyższe przesłanki w celu naświetlenia postawy greckich artystów w stosunku do istniejących rozmaitych kierunków.

Ukazane tu tendencje artystyczne, figuratywne i niefiguratywne, wywodzą się na ogół z surrealizmu, ekspresjonizmu, z odrębnego nurtu sztuki ludowej, z abstrakcji geometrycznej, a także z innych, trudniejszych do nazwania metod wyrazu.

Klasyczny surrealizm reprezentuje malarz i poeta Engonopoulos, ojciec tego kierunku na terenie Grecji. Niezbyt znany za granicą, odślania oblicze typowo helleńskie w mitologicznej ikonografii i bizantyjskiej barwności. Nurt ten mógł później przybierać w Grecji inne formy, oniryczną na przykład u Kreteńczyka V. Kelaidisa, hiperrealistyczną u młodego a obiecującego Th. Ac-

rivopoulou, barokizującą u Chr. Carasa; w bardzo osobistej twórczości rzeźbiarki Gabrieli Simossi gorzki humor zespala się z politycznym protestem i krytyką kultury burżuazyjnej, a grafik Ach. Droungas otwiera przed widzami poetycki świat fantazji. Uderzające, jak wszystkie te prace obywają się bez pierwiastka horroru: nie mają straszyć, ani budzić wstrętu. Greckiego artystę przenika poczucie związku z naturą zawsze nawiedzaną przez człowieka, niechby nawet nieobecnego — toteż stroni od człekopodobnych i zwierzkształtnych deformacji, tak często spotykanych w sztuce Zachodu. Ekspresjonizm miał w Grecji niewielu adeptów. Lili Arlioti wiedzie nas w uniwersum niepokoju, gdzie ludzką tragedię symbolizuje temat macierzyństwa (matka i dziecko, Ukrzyżowany).

Prace Fassianosy zrodziły się pod wpływem greckiej sztuki ludowej — osobliwy teatr cieni operuje tu naiwnymi środkami wyrazu.

Trzecia grupa artystów występuje pod sztandarem geometryzacji. W utworach młodego rzeźbiarza Kambadakis dają się jeszcze wyczuć oddziaływania kubistyczne. Inni autorzy rozwijają niefiguratywne kompozycje w przestrzeni; wymieńmy wielką drewnianą konstrukcję Tsoclis, environment i rzeźby K. Loukopoulou, metalowe reliefy J. Michasa. Z tych samych pryncypiów wywodzi swoje „Diagramy” Bia Davou, dodając im wszakże swego rodzaju fantastyki; surowe motywy, zdolne do samodzielnego rozwijania się w nieskończoność, proponuje kartezyjska osobowość Diohandi; wielkie kompozycje Christiny Zervou charakteryzuje struktura drobna i delikatna, podobnie jak i prace Cosmasa Xenakisa. Pośród przedstawionych artystów jedynie Giorgos Zogopoulos korzysta z zasad sztuki kinetycznej, interesujące są zwłaszcza warianty, gdzie ruch rzeczywisty jednoczy się z przemianami spektralnymi.

Z kolei prezentujemy trzy artystyczne indywidualności, które trudno zaliczyć do jakiegokolwiek kategorii. Na uwagę zasługuje Constantin Xenakis. Długo uprawiał on sztukę kinetyczną, lecz ostatnio sięgnął po kod alfabetyczny, polegający na kombinowaniu lub nakładaniu wosków architektonicznych. Za pomocą tych środków artysta usiłuje się rozprawić z cywilizacją technologiczną. Theodoros oddaje się obecnie happeningom, trochę zbyt drastycznym dla greckiej pruderii, wywołującym nie zawsze przychylnie komentarze, lecz pociągającym oryginalnością. Vlassis Caniaris jest artystą zaangażowanym. W pełni dyktatorskiego reżymu miał odwagę pierwszy zorganizować wystawę przeciwstawiającą się pułkownikom. Zmuszony do ucieczki za granicę, zajął się problemami „gastarbeiterów” i poświęcił im ogromne ekspozycje, zwłaszcza w RFN. W Warszawie postanowił pokazać niewielki zestaw w tym rodzaju. Graficzka Vasso Katraki nie tylko jest zaangażowana, ale w okresie dyktatury jako jedyna wśród artystów kobieta została wypędzona z ojczyzny. Uprawia ryt na kamieniu, aby wyrażać cierpienia i niepokoje helleńskiego ludu. Ufamy, iż to przesłanie artystów greckich z przyjaźnią skierowane do polskich kolegów i całego polskiego narodu poprzedzi dalsze wystąpienia na polu kultury — na tej jedynej platformie, gdzie w naszych zmaconych czasach człowiek może pogodzić się z samym sobą, otworzyć prześwit nadziei na lepszy świat pokoju.

TONY P. SPITERIS
b. Sekretarz Generalny
i Wiceprzewodniczący AICA

Ateny, 25 lipca 1977

LILI ARLIOTI

Urodzona w Atenach, studiowała malarstwo i muzykę w Grecji i za granicą. Studia historii sztuki na Uniwersytecie w Lozannie. Indywidualnie wystawiała w Atenach w galerii Rayne w latach 1955, 1958, 1961, 1962, 1964 oraz w Nowym Jorku w Galerii Iolas, 1956. Brała udział w panhelleńskich oficjalnych wystawach w Atenach w latach 1948, 1952, 1960, 1967, a także w 30 ekspozycjach grupowych w Atenach, Salonikach i innych miastach w Grecji w latach 1949—1966. Uczestniczyła w wystawach międzynarodowych: IV Biennale w Sao Paulo, 1957; Biennale w Aleksandrii, 1959; międzynarodowa wystawa sztuki sakralnej, Paryż 1964. Prace jej ekspozowano także na zbiorowych i grupowych wystawach sztuki greckiej za granicą: w Wenecji i Paryżu 1959; w Waszyngtonie i innych miastach Stanów Zjednoczonych, w Rzymie, Londynie 1960; w Antwerpii i Paryżu 1964; w Buenos Aires 1965; w Genewie 1967.

Oczarowanie, 1973, olej, 162×90

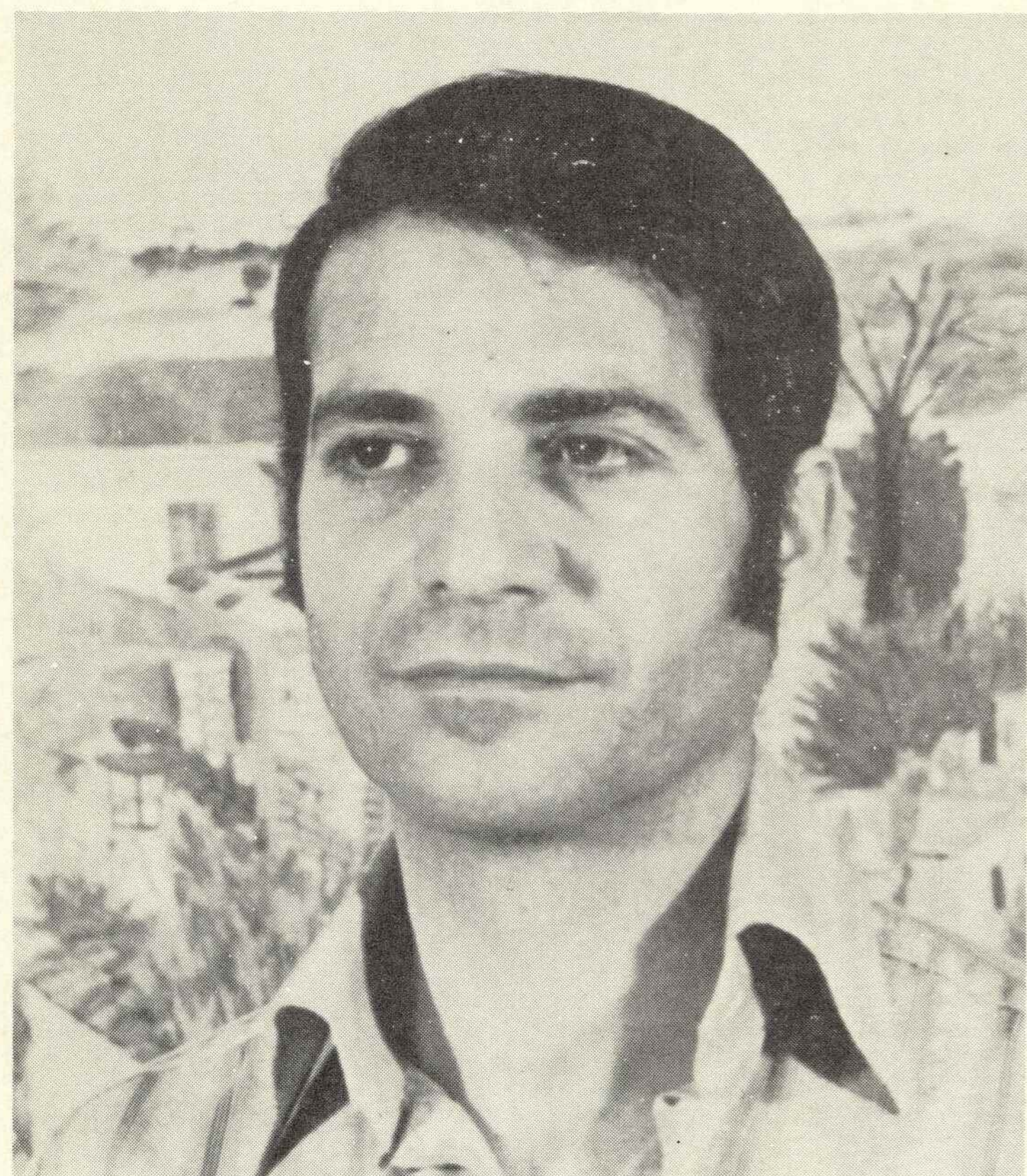
Sztuka religijna, 1961, olej, 170×78

Para, 1962, olej, 130×95 *

Tancerka, 1974, collage, 95×62

Jesień, 1973, olej, 100×84

THANASSIS ACRIVOPOULOS

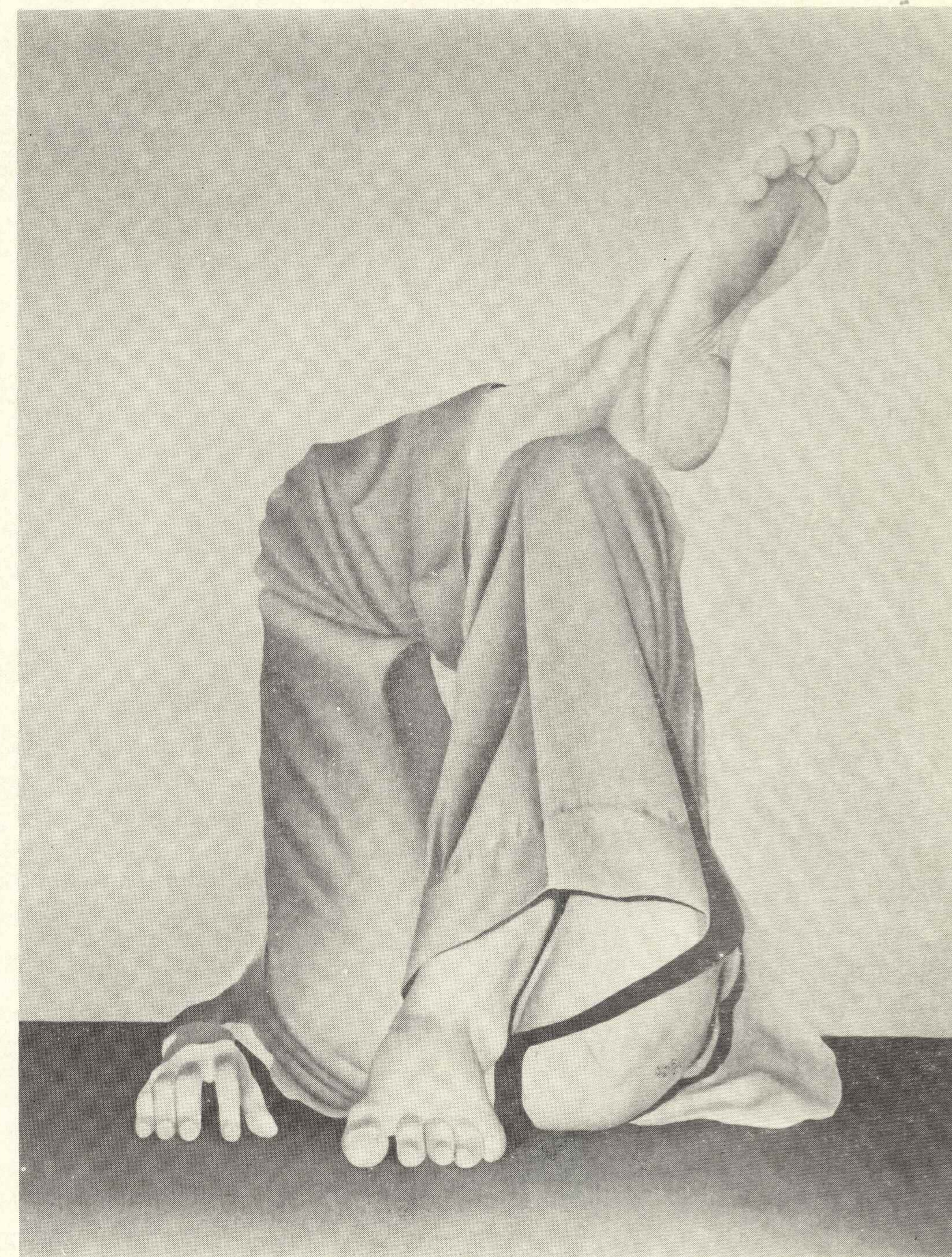
Urodzony w Almyro, 1940. Studiował w Wyższej Szkole Nauk Politycznych i mieszka w Atenach. Jest malarzem samoukiem, członkiem Greckiej Izby Artystycznej i Salonu Artystów Francuskich. Wystawy indywidualne: Ateny 1971, 1976; Saloniki 1971; Zante 1972; Bolonia 1972; Biarritz 1973. Uczestnictwo w licznych wystawach zbiorowych w Grecji i za granicą, między innymi w wystawie panhelleńskiej, 1975; w Société des Artistes Français w Paryżu, w International Art Guild w Monte Carlo, w I Biennale sztuki sakralnej w Foggia (Włochy).

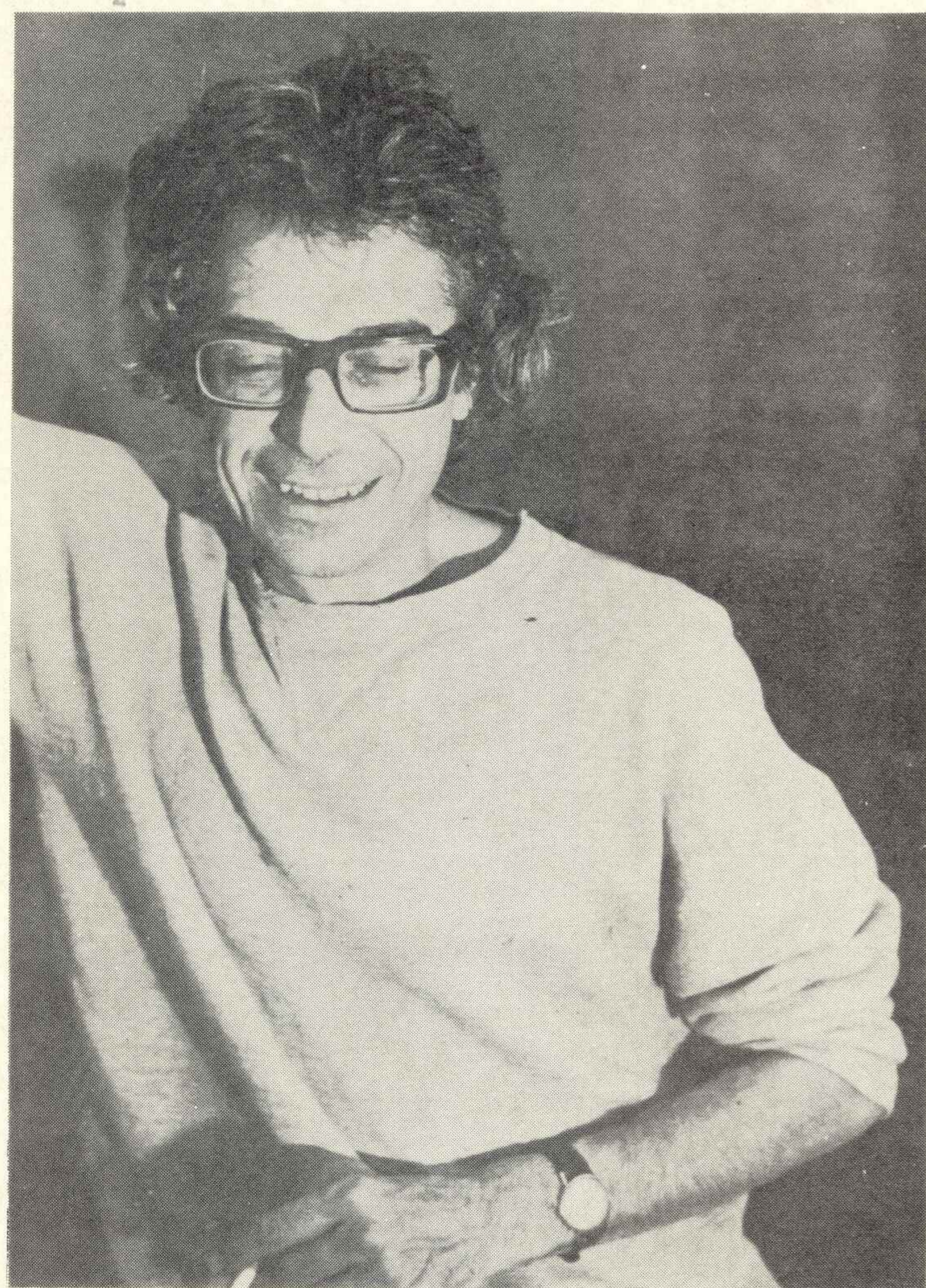
Obrazy z dawnych dni, 1977, olej płótno, 100×70

Był sobie raz, 1977, olej płótno, 150×110

*Kontemplacja, 1977, olej płótno, 100×70 **

Trupa (tryptyk), 1977, olej płótno, 130×240

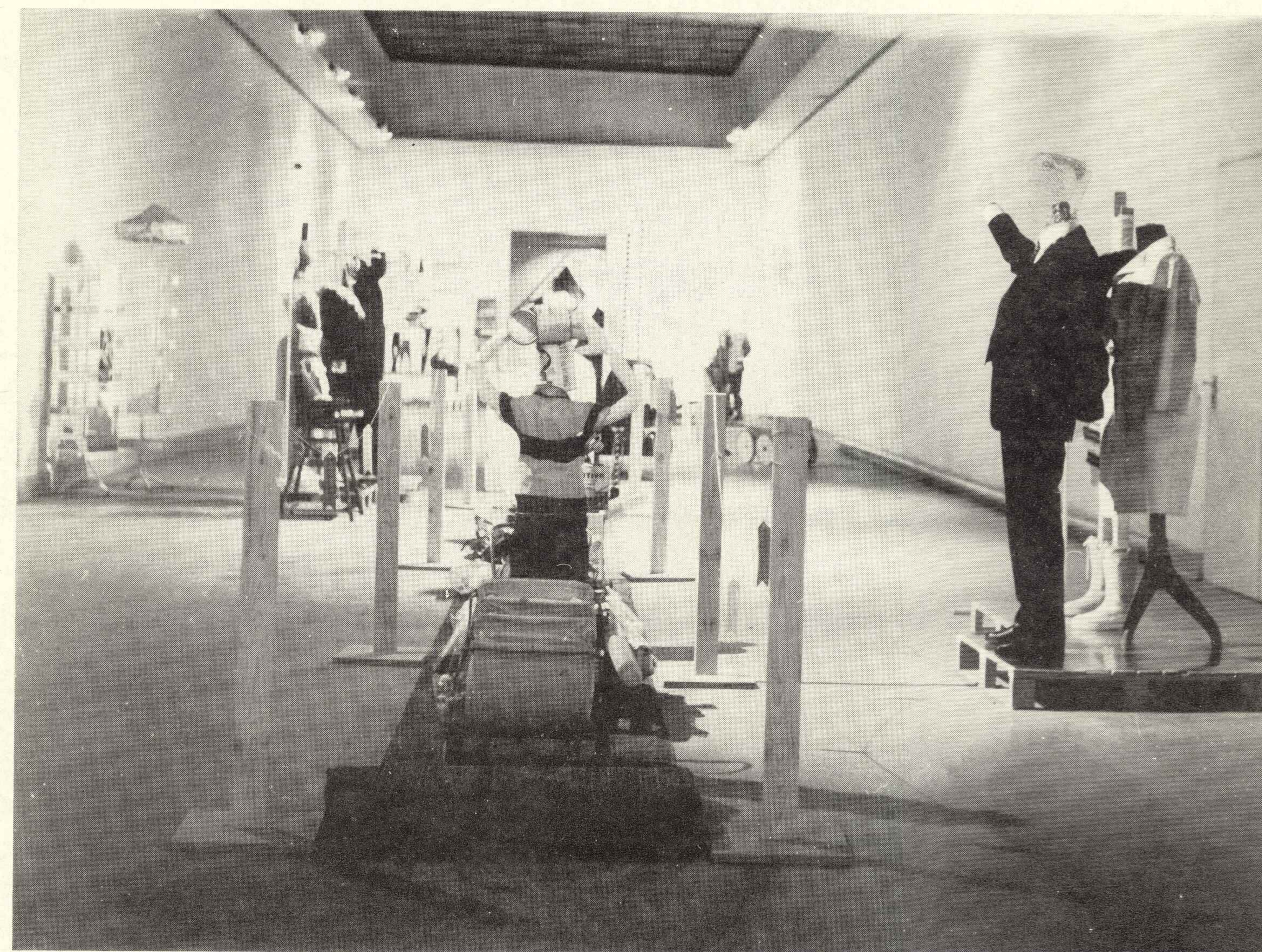

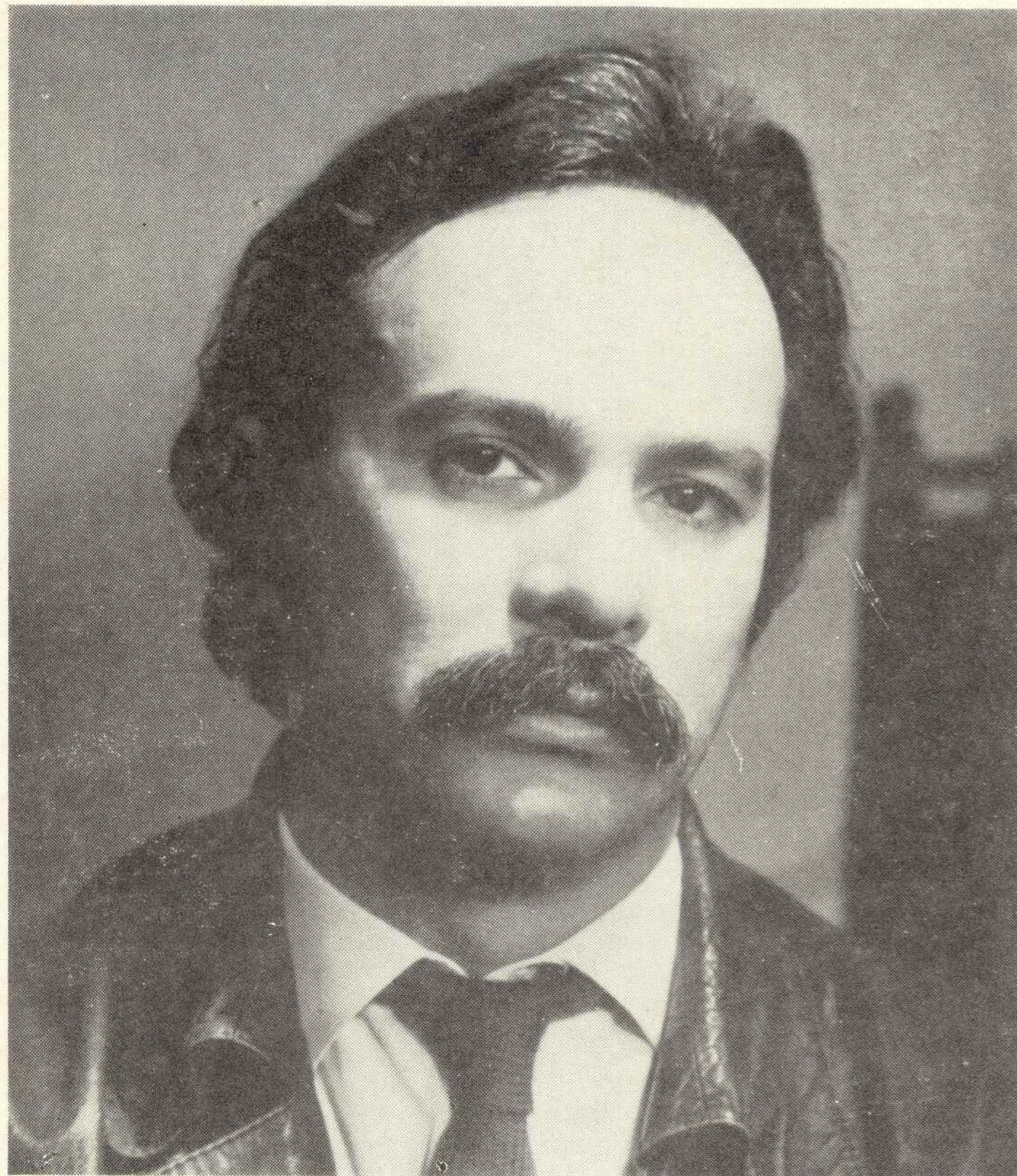

VLASSIS CANIARIS

Urodzony w Atenach 1928. Po pięciu latach nauki przerwał studia medyczne, by wstąpić do Szkoły Sztuk Pięknych, którą ukończył w 1955 roku. Niebawem wyjechał do Włoch, pracował kilka lat w Rzymie, a w 1960 roku osiadł w Paryżu. W roku 1967, natychmiast po puczu wojskowym przyjeżdża do Grecji, lecz w sierpniu 1969 musi uciekać i wraca do Paryża. Zaproszony w 1973 roku w ramach artystycznego programu D.A.A.D. do Berlina Zach., mieszka tam prawie dwa lata realizując wielką serię environmentów na temat robotników-immigrantów. W roku 1976 zostaje profesorem Szkoły Architektury w Atenach. Wystawy indywidualne: 1958 — Ateny, 1960 — Rzym, 1962 — Mediolan, 1963 — Bruksela, 1964 — Paryż, Wenecja, 1967 — Madryt, 1969 — Ateny, 1970 — Paryż, Champigny, 1971 — Bruksela, 1972 — Sztokholm, Berlin Zachodni, Bochum, 1974 — Mediolan, 1975 — Berlin Zach. Heidelberg, Ingolstadt, Bochum, 1976 — Londyn, Hanower. Udział w licznych wystawach zbiorowych sztuki greckiej i międzynarodowych, między innymi we wszystkich Salonach Paryskich oraz: *Nouvelles aventures de l'objet*, Paryż 1961; Biennale w Sao Paulo, 1965; *Kunst und Politik*, Karlsruhe-Frankfurt-Bazylea, 1970; *Aspects du racisme*, Paryż 1971; *Ośmiu artystów greckich, osiem postaw*, ICA Londyn 1975; *Documenta 1977*, Kassel.

„*Willkommen-arrivederci*”, *environment* *

CHRISTOS CARAS

Urodzony w Trikala, 1930. Po ukończeniu Szkoły Nauk Politycznych wstąpił do Szkoły Sztuk Pięknych w Atenach, dyplom 1955. W latach 1957 — 1960 studiował malarstwo freskowe w École des Beaux-Arts w Paryżu, jako stypendysta Funduszu Narodowego. Przez jakiś czas pracował w Grecji, potem wrócił do Europy zachodniej. W 1975 roku otrzymał stypendium Forda, wyjechał do Stanów Zjednoczonych i nawiązał kontakt z amerykańskim środowiskiem artystycznym. W latach 1931 — 1976 miał 14 wystaw indywidualnych w Atenach, Salonikach, Nikozji i w Stanach Zjednoczonych. Uczestniczył w wielu wystawach panhelleńskich i w ekspozycjach grupowych w Grecji i różnych miastach za granicą, między innymi: Paryż 1959, 1962, 1963; Helsinki 1960; Nowy Jork 1964, 1967, 1974, 1975; Salzburg, Bruksela 1964; Sztokholm 1965; Montreal 1967; Biennale w Aleksandrii 1965; Biennale w Sao Paulo 1967; Genewa 1967; Amsterdam 1973; Dortmund 1976.

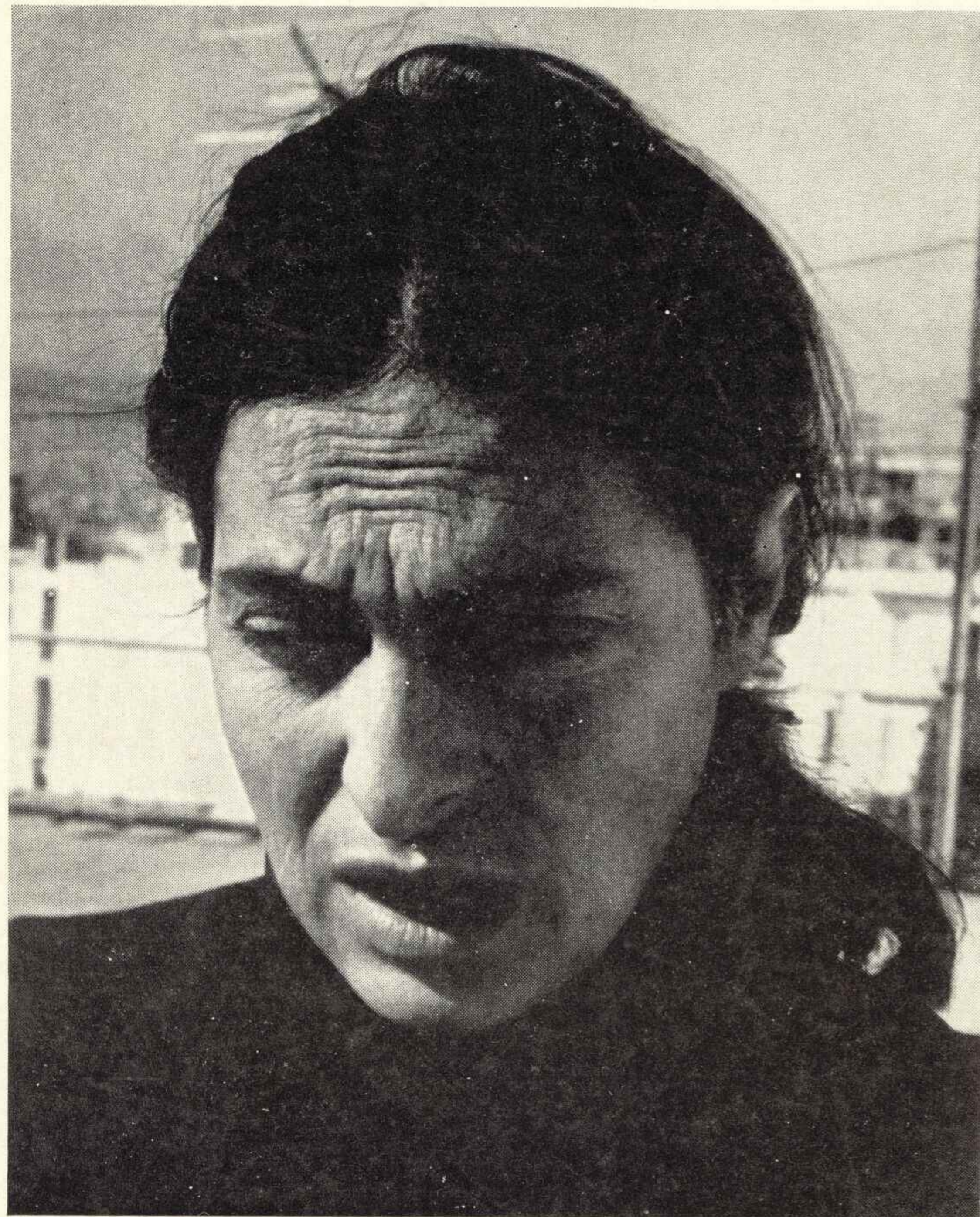
*Kobieta przed pomnikiem, 1974, olej, 152×198 **

Żagiel za miastem, 1974, olej, 152×234

Martwa natura na tle okna z pejzażem, 1974, olej, 152×198

Scena z biblii nieznannej, 1974, olej, 244×188

BIA DAVOU

Urodzona w Atenach, 1932. W latach 1952 — 1958 studiowała malarstwo w pracowni K. Iliadisa i była jego asystentką. Odbyła podróże artystyczne do Włoch, Francji, RFN i Stanów Zjednoczonych. Jest członkiem-założycielem grupy „Procedery/Systemy”, 1975. Należy do KEE i do Helleńskiego Towarzystwa Wiedzy o Sztuce. Wystawy indywidualne w latach 1960, 1962, 1967, 1970, 1974. Udział w wystawach panhelleńskich w latach 1957, 1960, 1963, 1965, 1967. Uczestniczyła w wystawach międzynarodowych: Moskwa 1957, II Biennale w Paryżu 1961, Izrael 1962, VII Biennale w Aleksandrii 1967, XXV Salon Młodej Rzeźby w Paryżu 1973. Jej prace znajdują się w Narodowej Galerii Ministerstwa Oświaty i w zbiorach prywatnych w Grecji i za granicą.

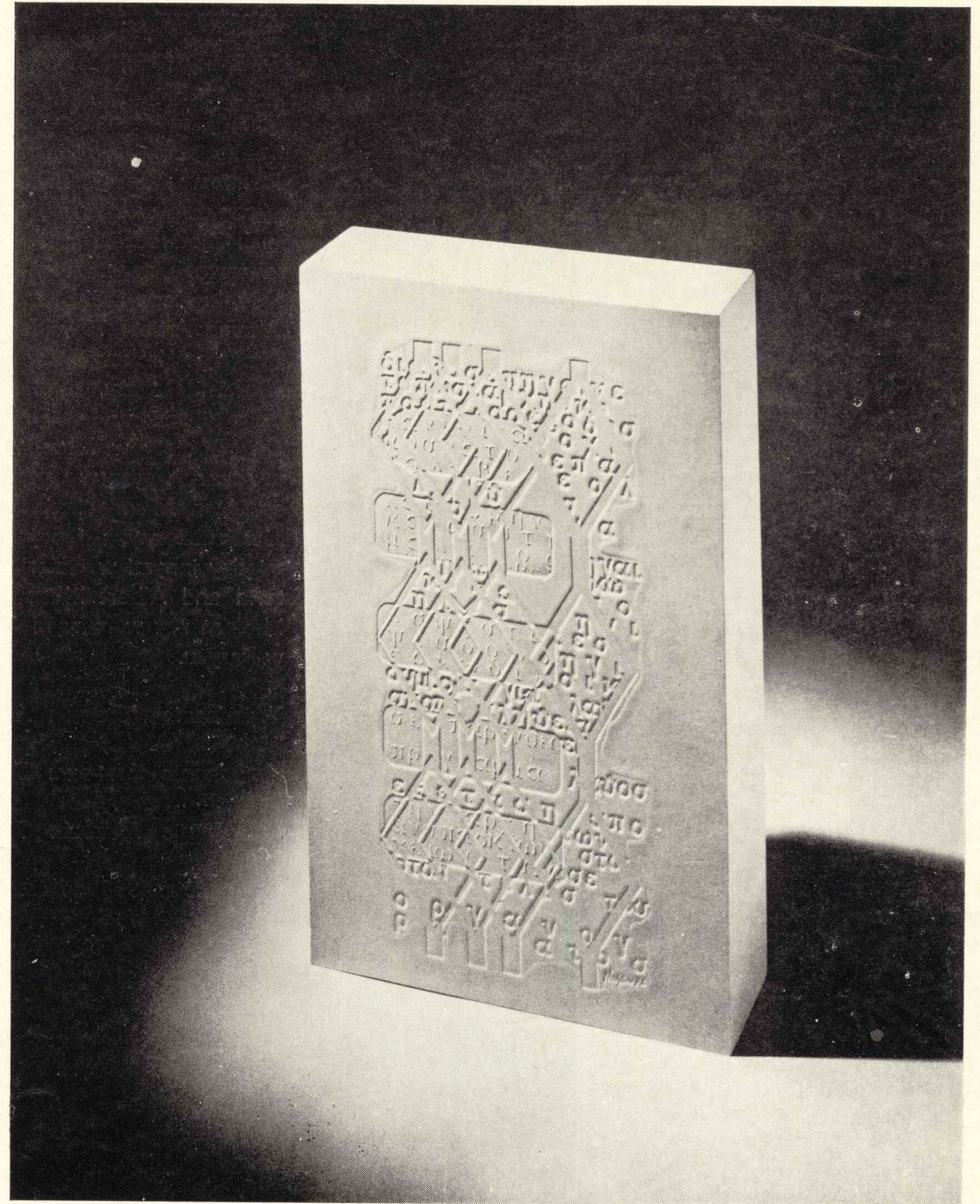
Diagram A, 1972, plastik, 125×110

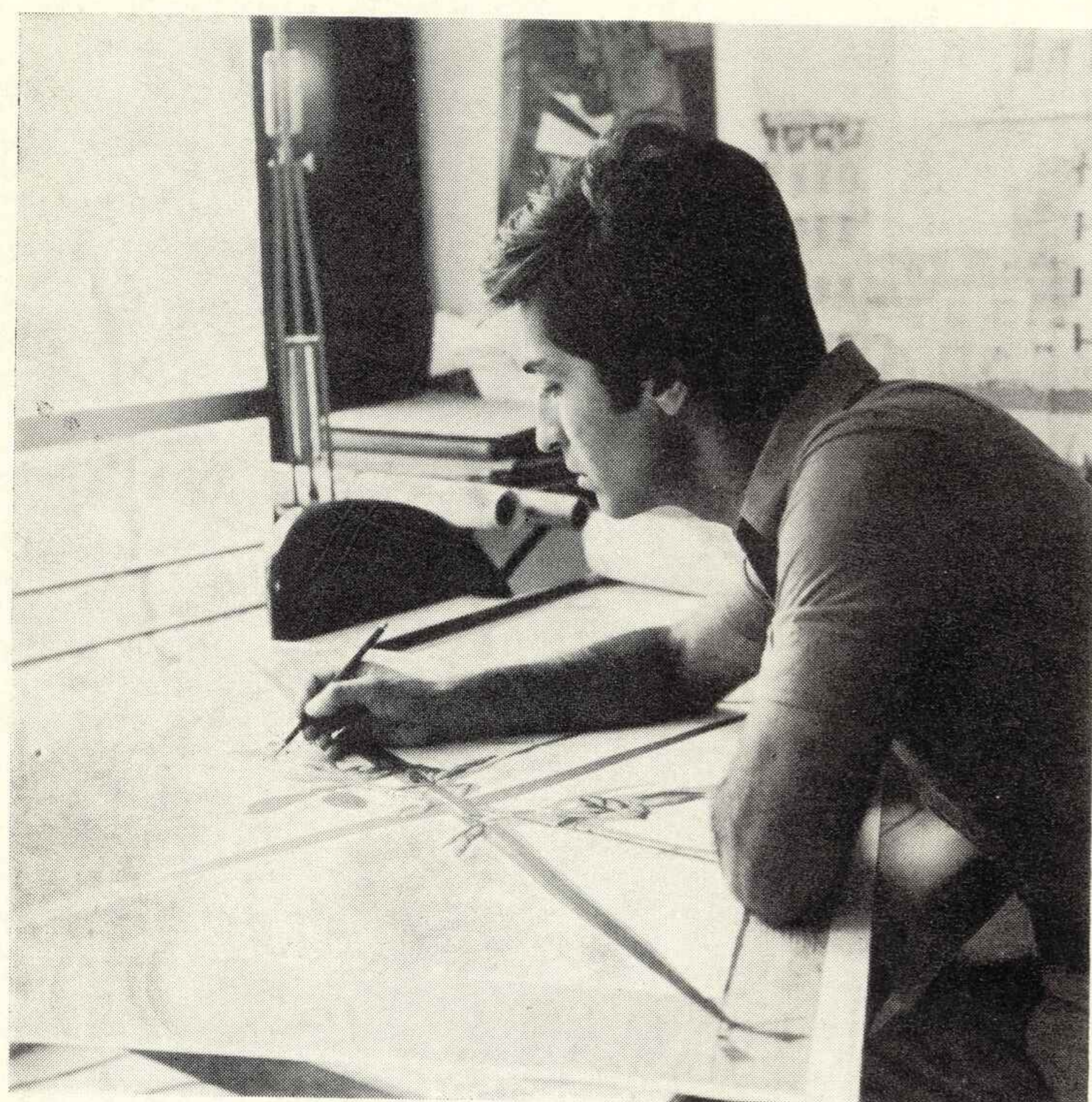
Diagram B, 1972/73, akryl, 120×90

*Diagram C, 1973, plastik, 130×95 **

Diagram D, 1973, plastik, 120×95

Diagram E, 1974, plastik, 100×100

ACHILLES DROUNGAS

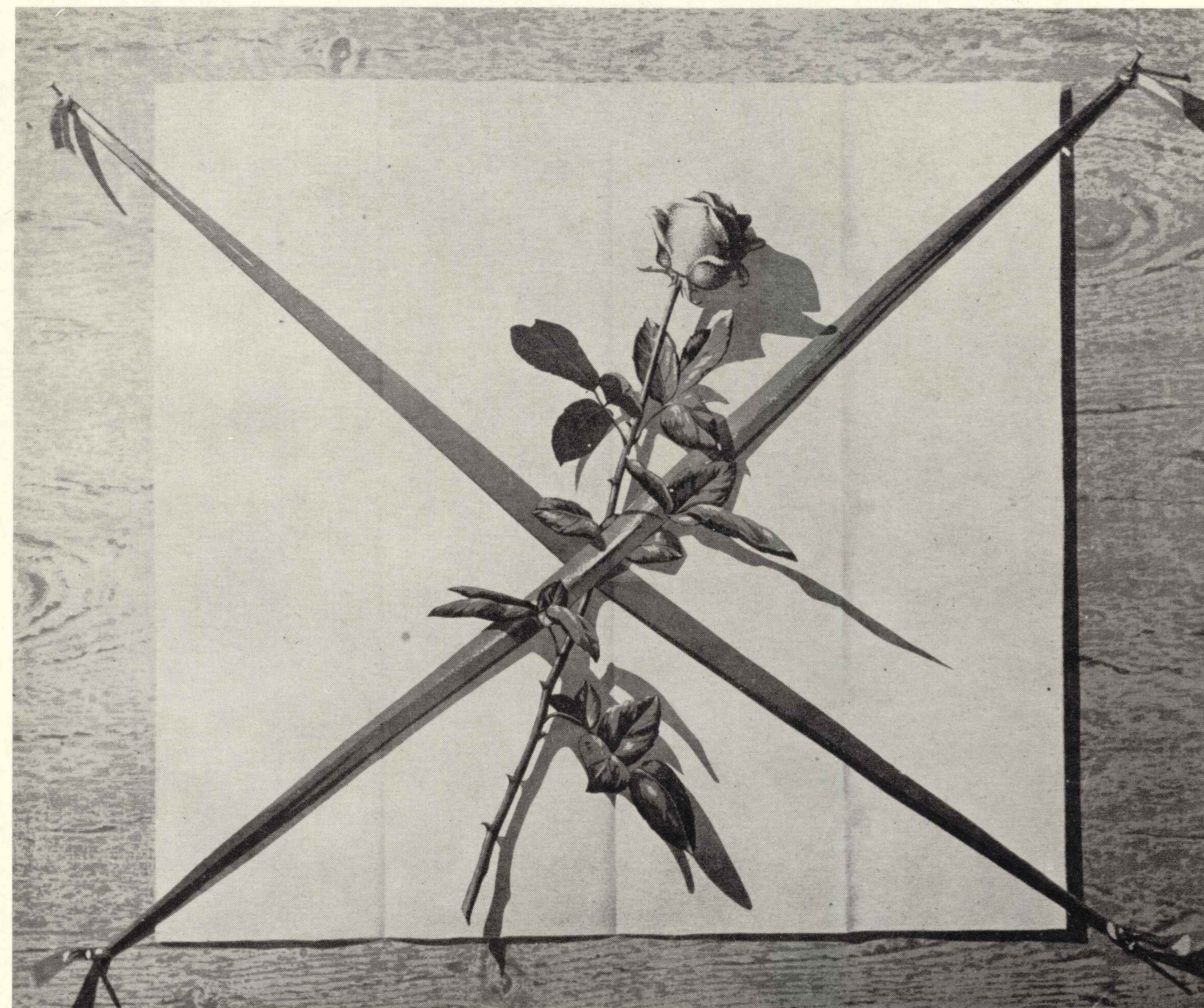
Urodzony 1940, studiował grafikę i scenografię w Szkole Sztuk Pięknych w Atenach i w Slade School w Londynie jako stypendysta Funduszu Narodowego. Dwukrotnie otrzymał stypendium Forda. Wystawiał indywidualnie w Atenach i Salonikach. Brał udział w licznych wystawach w różnych galeriach w Grecji, Anglii, Stanach Zjednoczonych i między innymi w następujących wystawach międzynarodowych: Lugano 1968, Genewa 1969, Lublana 1969, 1973, 1977, Biennale Bradford 1972, „Young Artists 73”, Nowy Jork 1973, V i VI Biennale Grafiki w Krakowie. Jego prace były publikowane przez Redfern Gallery, Christie's Contemporary Art i Editions Alecto w Londynie, przez International Graphic Arts Society w Nowym Jorku i galerię Zoumboulakis w Atenach oraz w wydawnictwie o współczesnej grafice, Ateny. Prace jego znajdują się w posiadaniu zbiorów publicznych i prywatnych w Grecji i za granicą między innymi w Galerii Narodowej w Atenach, w Victoria and Albert Museum w Londynie, w Museum of Modern Art w Nowym Jorku, w Bibliothèque Nationale w Paryżu.

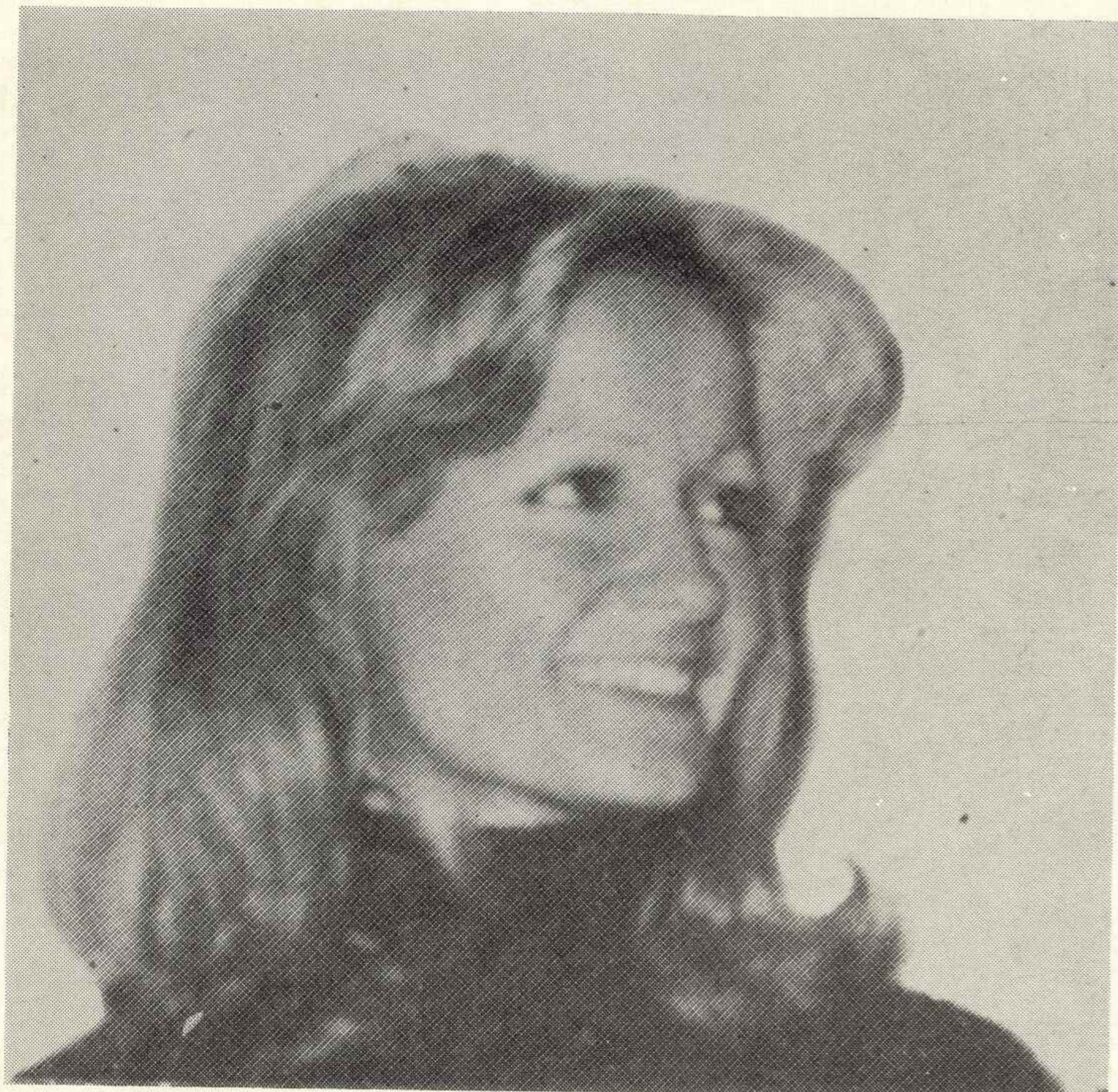
Zwiedzanie Muzeum A, 1977, odbitka na jedwabiu, 58×95

Zwiedzanie Muzeum B, 1977, odbitka na jedwabiu, 58×95

Zwiedzanie Muzeum C, 1977, odbitka na jedwabiu, 58×95

*Deklaracja, 1966, odbitka na jedwabiu, 70×84 **

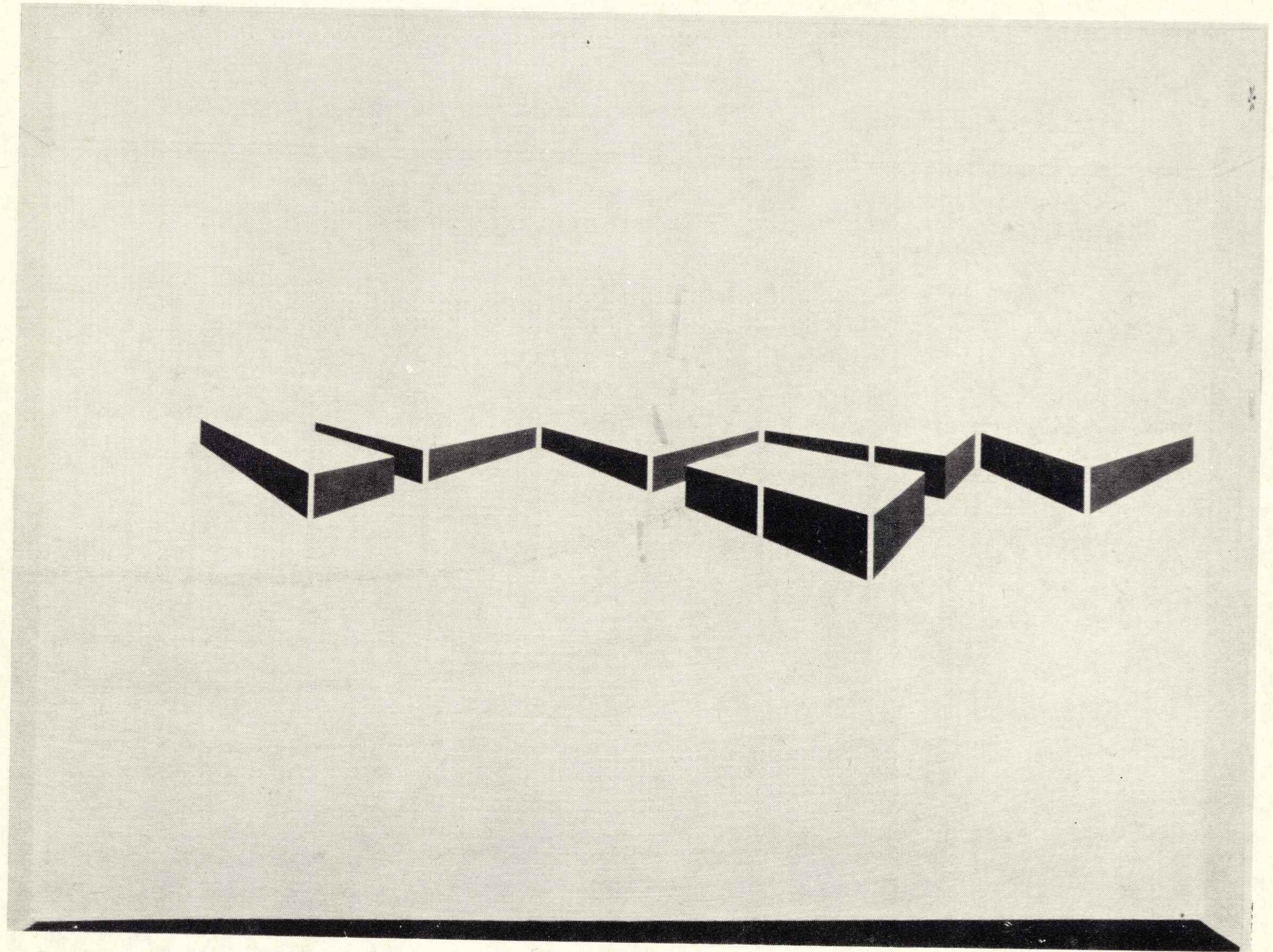

DIOHANDI

Urodzona w Atenach, 1945. Studiowała malarstwo i grafikę w Akademii Sztuk Pięknych w Rzymie, tamże specjalne kursy kostiumologii i sztuk graficznych. Miała 10 wystaw indywidualnych we Włoszech, Grecji, na Cyprze, w Szkocji. Brała udział w licznych wystawach zbiorowych w Grecji i za granicą. Uczestniczyła w wystawach międzynarodowych: VII Biennale w Paryżu, X, XI, XII Biennale Grafiki w Lublanie; XII Biennale w Sao Paulo; V, VI Biennale Grafiki w Krakowie, „Intergrafia” w Katowicach; IV Wystawa Rysunków Oryginalnych w Rijce; III, IV Biennale Grafiki w Frechen; I Biennale Grafiki w Segowii, IX Biennale Grafiki w Tokio; III Norweskie Biennale Grafiki w Fredrikstad; Premio Internazionale Biella we Włoszech; World Print Competition w San Francisco; I Biennale Rysunku w Nowym Jorku; X Quadriennale Nazionale d'Arte, Rzym. Otrzymała I nagrodę za grafikę na wystawie akademii sztuk pięknych, Rzym 1968 oraz medal na IV Biennale Grafiki, Frechen 1976. Jej prace znajdują się w wielu zbiorach prywatnych w Grecji, na Cyprze, we Włoszech, Francji, Polsce, Anglii i w następujących muzeach: Muzeum Sztuki Nowoczesnej w Bukareszcie, Muzeum Miejskie w Bolivarze Wenezuela, w Muzeum Narodowym w Madrycie, w Muzeum Górnośląskim w Bytomiu.

*Bez tytułu (environment), pastel, 25 kartonów, 35×50 **

NIKOS ENGONOPOULOS

Urodzony w 1910, jest malarzem, poetą, scenografem. W latach 1932—1938 studiował w Szkole Sztuk Pięknych w Atenach. Zapoznał się głębiej ze sztuką bizantyjską i uzupełniał wykształcenie malarskie w Monachium, Rzymie, Florencji i Rawennie. Podróżował do Paryża i Wiednia, zwiedził Włochy, Anglię, Turcję, Egipt. Jest profesorem Wyższej Szkoły Architektury przy Politechnice w Atenach. Przed wojną otrzymał I nagrodę za dekoracje teatralne od Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, a w roku 1958 został laureatem I nagrody za poezję. Wystawiał indywidualnie w Atenach 1939, 1963, 1967 oraz na XXVII Biennale w Wenecji 1954. Uczestniczył we wszystkich wystawach panhelleńskich od roku 1949 i w licznych ekspozycjach zbiorowych, także międzynarodowych: Zappion 1942, 1943; Saloniki 1950—1957; Rzym 1953; Ottawa 1953; Vancouver 1953; Toronto 1953; Edmonton 1953; Sao Paulo 1955; Bruksela 1964. Bierze udział w wystawach grupy „Armos”, której jest członkiem założycielem, w ekspozycjach teatralnych w Oslo 1951 i w Atenach 1957, 1959, 1966, 1967 oraz w wystawach poświęconych architekturze w Atenach, 1951 i 1954. Zrealizował freski w kościele Saint Spyridon w Nowym Jorku i wiele ikon w stylu bizantyjskim. Projektował scenografię i kostiumy do sztuk Plauta, Sofoklesa, Ajschylosa, Arystofanesa i innych. Ilustrował wiele książek. Wydał wiele tomów poezji. Odznaczony Złotym Krzyżem króla Jerzego I i Komandorią Krzyża Feniksa.

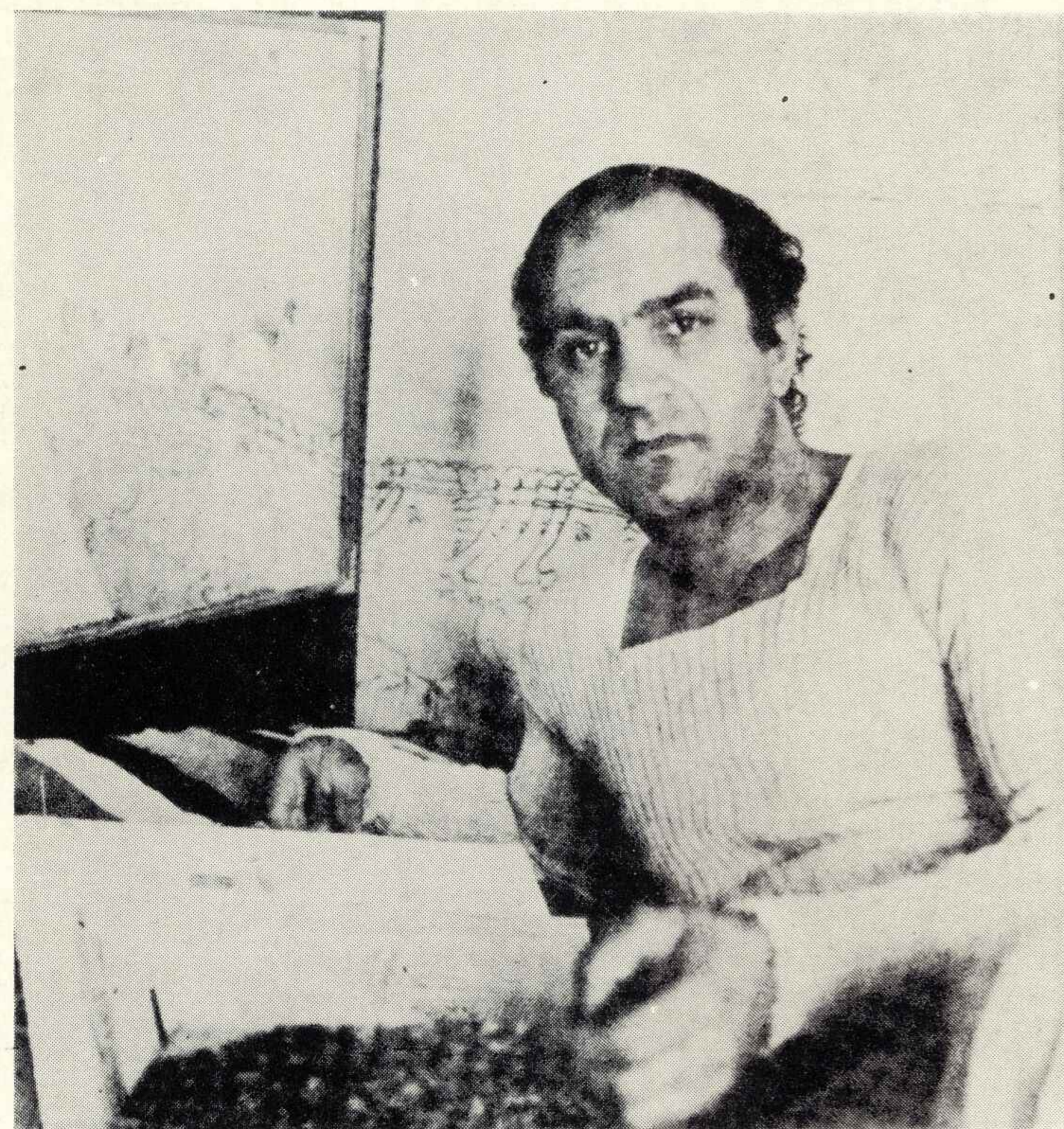
Tetyda i Peleus, olej 45 × 55

Basile Digenis Akritas, olej, 45 × 55

Orfeusz, olej, 45 × 55

Serenada w Atenach

ALECOS FASSIANOS

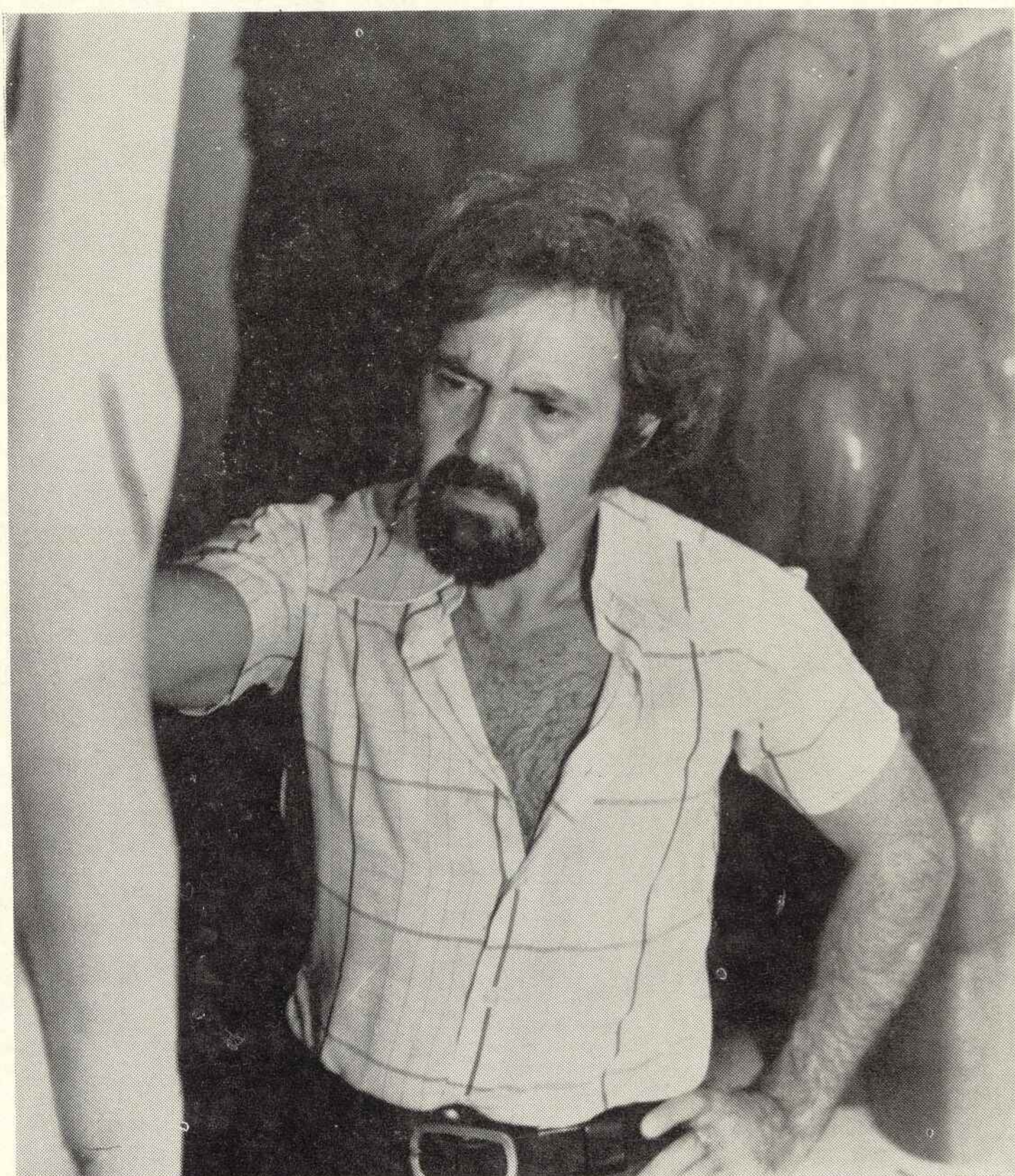
Urodzony w Atenach w 1935, studiował malarstwo w Szkole Sztuk Pięknych w Atenach w latach 1956—1960 i jako stypendysta rządu francuskiego w Szkole Sztuk Pięknych w Paryżu. Mieszka i pracuje w Atenach i Paryżu. Wystawy indywidualne: Ateny 1961, 1962, 1963, 1966, 1975; Saloniki 1963; Paryż 1967, 1969, 1971, 1972, 1973; Monachium 1968; Genewa 1972, 1973; Mediolan, Nowy Jork 1972, 1973; Wystawy zbiorowe: San Francisco 1964; Biennale Sztuki Menton 1968; „Cinq cents gravures contemporaines” Paryż 1969; „L’art dans la ville” 1970; Salon de Mai 1973—1975, Galerie Iolas 1976; Paryż; Biennale w Sao Paulo 1971; Biennale w Wenecji 1972.

Przed prytanejonem, plastyk, 120×100

Pejzaż, plastyk, 120×100

Siedzący człowiek, plastyk, 120×100

KYRIAKOS KAMBADAKIS

W latach 1961—1967 uczęszczał do Wyższej Szkoły Sztuk Plastycznych w Berlinie Zachodnim, korzystając przez cztery lata ze stypendium niemieckiego. Studia ukończył z wyróżnieniem u prof. Paula Dierkesa. Pierwszą wystawę indywidualną urządził w Salonikach, 1976 w galerii „Arsa”. Uczestniczył w wielu wystawach grupowych, w wystawie „Aspectus Mundi” 1964, w ekspozycjach w Berlinie Zachodnim 1965, 1971 i 1972. Brał udział w wystawie panhelleńskiej rzeźby w Salonikach 1976 i w pokazie grupowym w galerii „Diagonios”. W latach 1969—1975 prowadził prywatną pracownię i galerię w Berlinie Zachodnim. Od 1975 roku mieszka w Salonikach. Jego prace znajdują się w galerii malarstwa w Spandau i w Charlottenburgu na ratuszu oraz w licznych zbiorach prywatnych w Berlinie Zachodnim i RFN.

Tancerz, 1976, drewno, 94×24×15

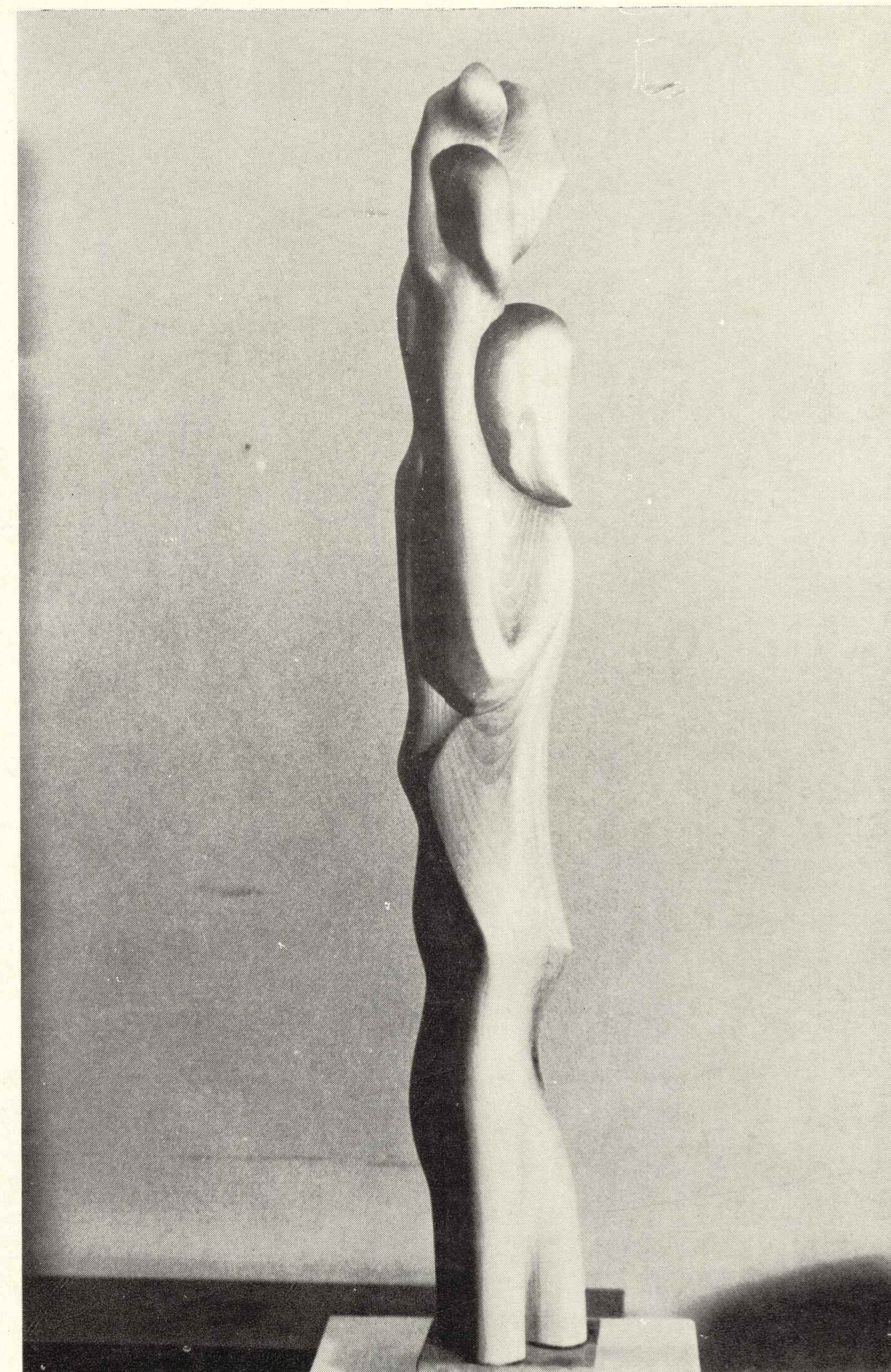
Życie, 1976, drewno, 244×75×6

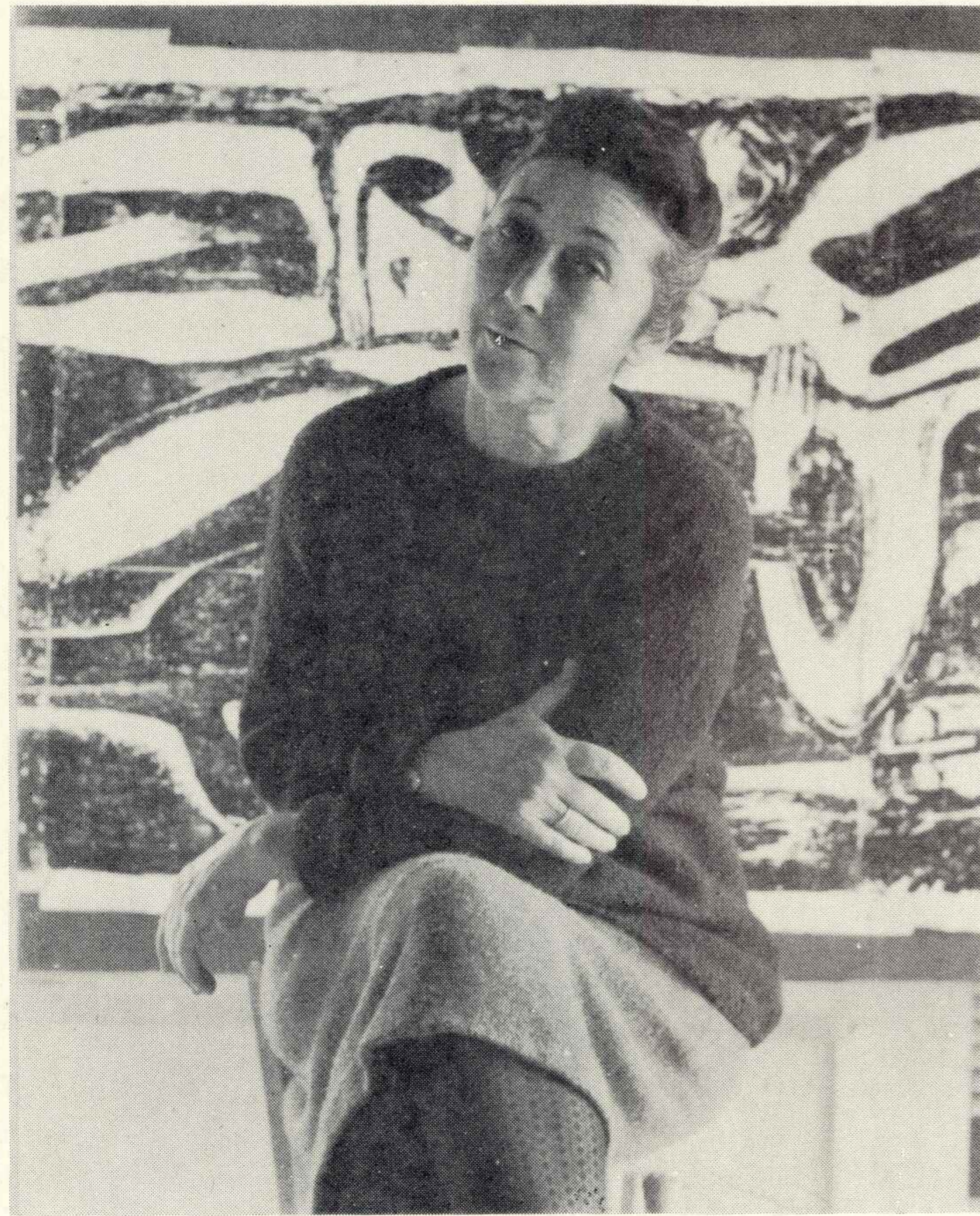
Samotność IV, 1977, drewno, 104×23×15

Krzyk podniecenia, 1977, drewno, 49×21×20

Forma, 1964, drewno, 64×15×12

Samotność III

VASSO KATRAKI

Urodzona w Etoliko, studiowała w Szkole Sztuk Pięknych w Atenach: malarstwo w pracowni Parthénisa i grafikę u Kefallinosa. Wystawy indywidualne: Ateny 1955, 1959, 1961, 1972; Saloniki 1961, 1973; Pekin 1964; Budapeszt 1965. Udział w wielu wystawach zbiorowych sztuki greckiej i międzynarodowych: Grecka sztuka współczesna, Sztokholm 1947; Wystawa panhelleńska w Atenach 1952, 1965; Grecka sztuka współczesna, Rzym 1953; Grafika grecka, Genewa 1954; wszystkie wystawy międzynarodowego stowarzyszenia „Xylon”, od 1956; Biennale w Sao Paulo 1957; Biennale w Aleksandrii 1958; Grafika grecka, Moskwa i Leningrad 1958, 1960; Międzynarodowe Biennale w Tokio 1960, 1962, 1964; 1966, 1968, 1970; Międzynarodowe Biennale w Lublanie 1961, 1963, 1965, 1967, 1969, 1971, 1973, 1975, 1977; Sztuka grecka, Buenos Aires 1964; Biennale w Wenecji 1966; Sztuka grecka, Montreal 1967; Accademia Fiorentina delle Arti del Disegno, 1969; „Intergrafik 76”, Berlin 1976. I nagroda na Biennale w Aleksandrii 1958; „Premium” na Biennale w Lugano 1958; członkostwo honorowe Accademia Fiorentina delle Arti del Disegno 1965; Nagroda międzynarodowa za litografię „Tamarid” na Biennale w Wenecji 1966; Nagroda na wystawie „Intergrafik” 1976.

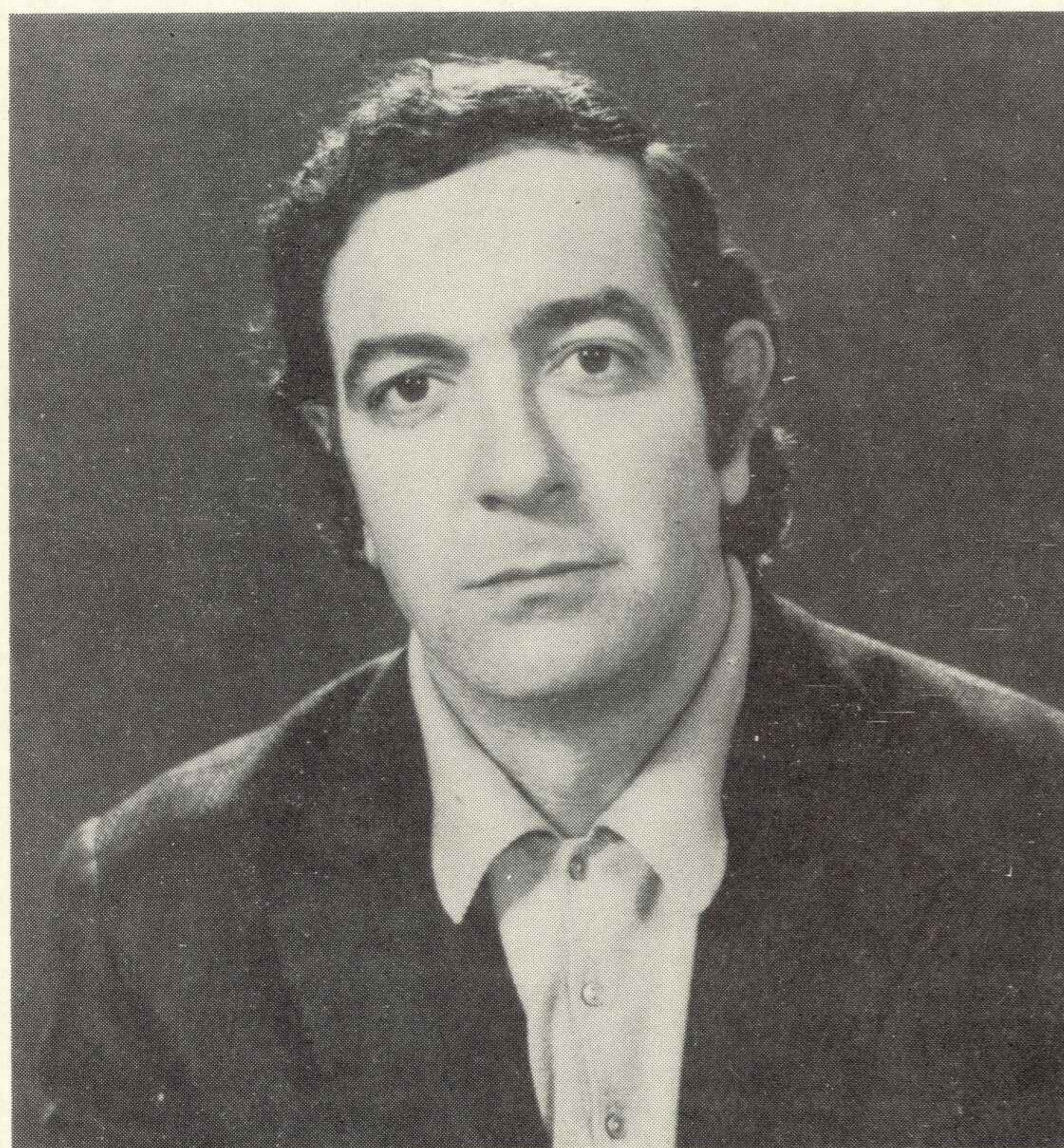
Kompozycja szczytowa, 1966, kamienioryt, 310×106

Kompozycja pionowa, 1966, kamienioryt, 270×106

*Sytuacja II, 1972, kamienioryt, 210×78 **

Zadanie Antygony, kamienioryt, 105×105

VASSILIS KELAIDIS

Urodzony w Chanii na Krecie, 1938. W latach 1955—1962 studiował malarstwo i mozaikę w Szkole Sztuk Pięknych w Atenach. Mieszka, pracuje i jest profesorem rysunku w Atenach. Wystawiał indywidualnie w Atenach 1974, 1976 i w Chanii 1977. Brał udział w wystawach sztuki greckiej i w ekspozycjach sztuki kretańskiej w Delfach 1960, Chanii 1971, 1973, 1975, w Chicago 1974, Atenach 1973, 1974, 1975, 1977, Tebach 1974, Volos 1975, Néa Smyrni, Heraklionie, Dortmundzie i Siti 1976. Uczestniczył w II Biennale w Aleksandrii i otrzymał tam I nagrodę 1976.

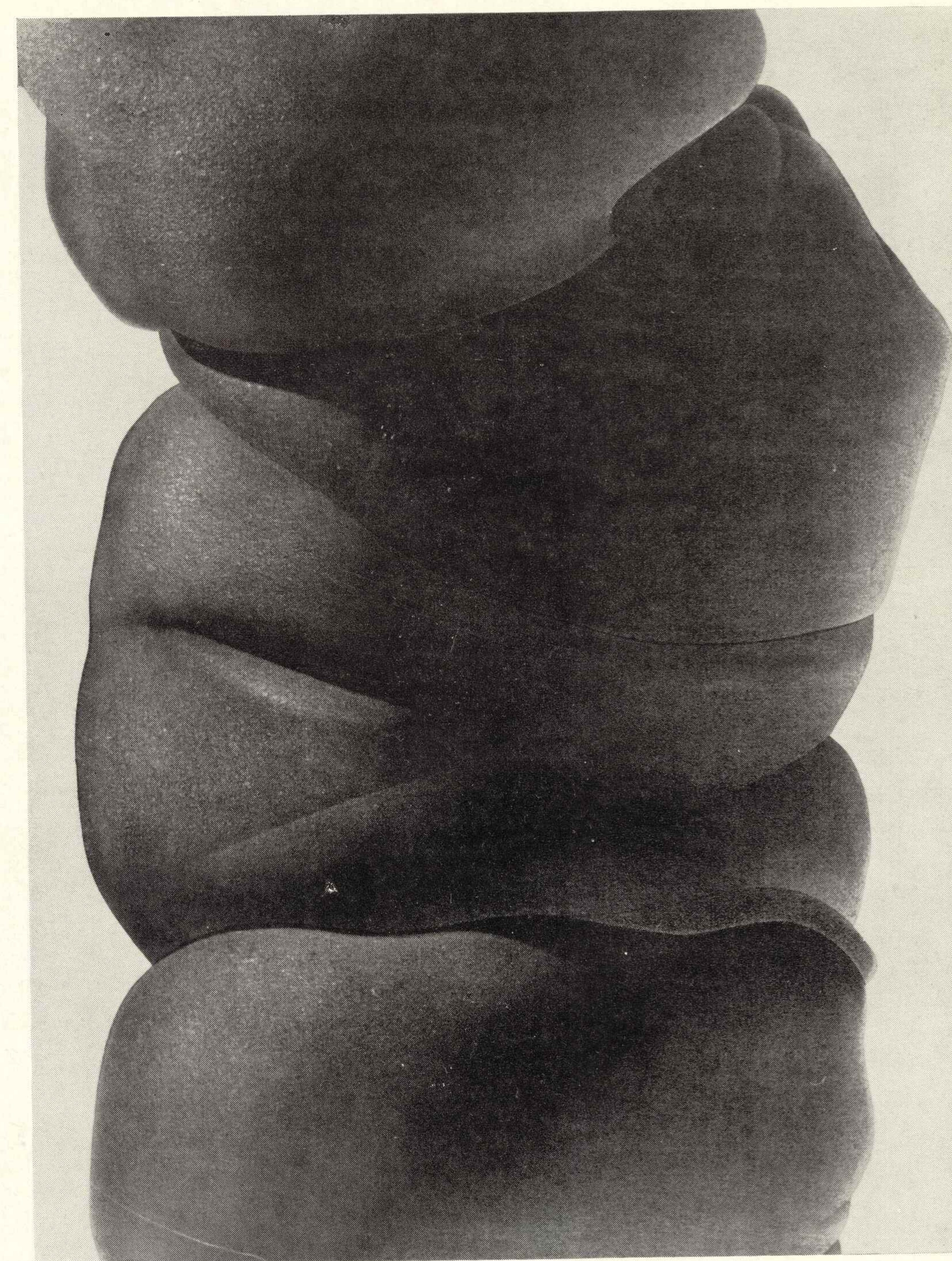
Myśl I, plastik, 80×70

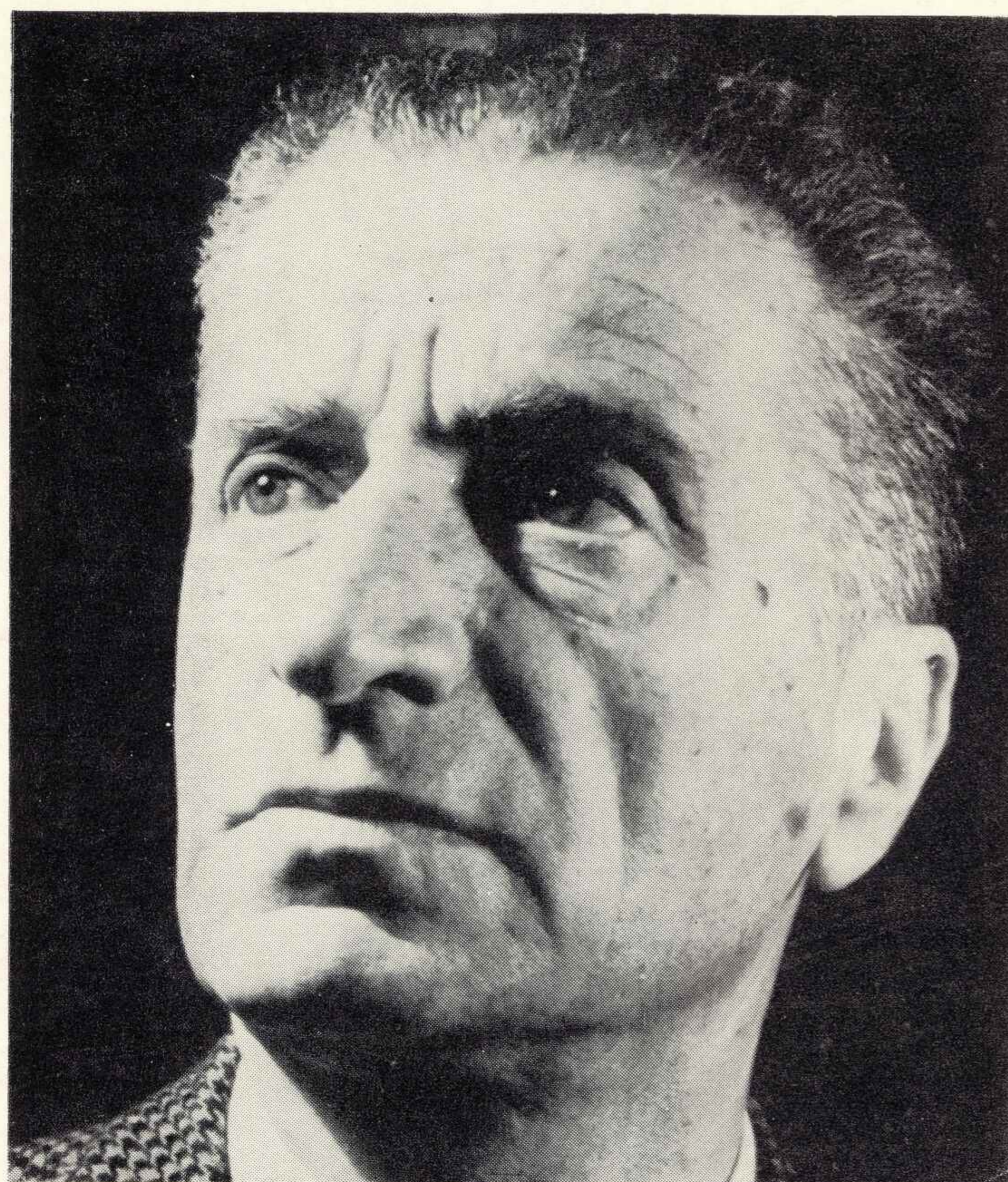
Myśl II, plastik, 100×80

*Myśl III, plastik, 100×80**

Myśl IV, plastik, 100×80

Myśl V, plastik, 100×80

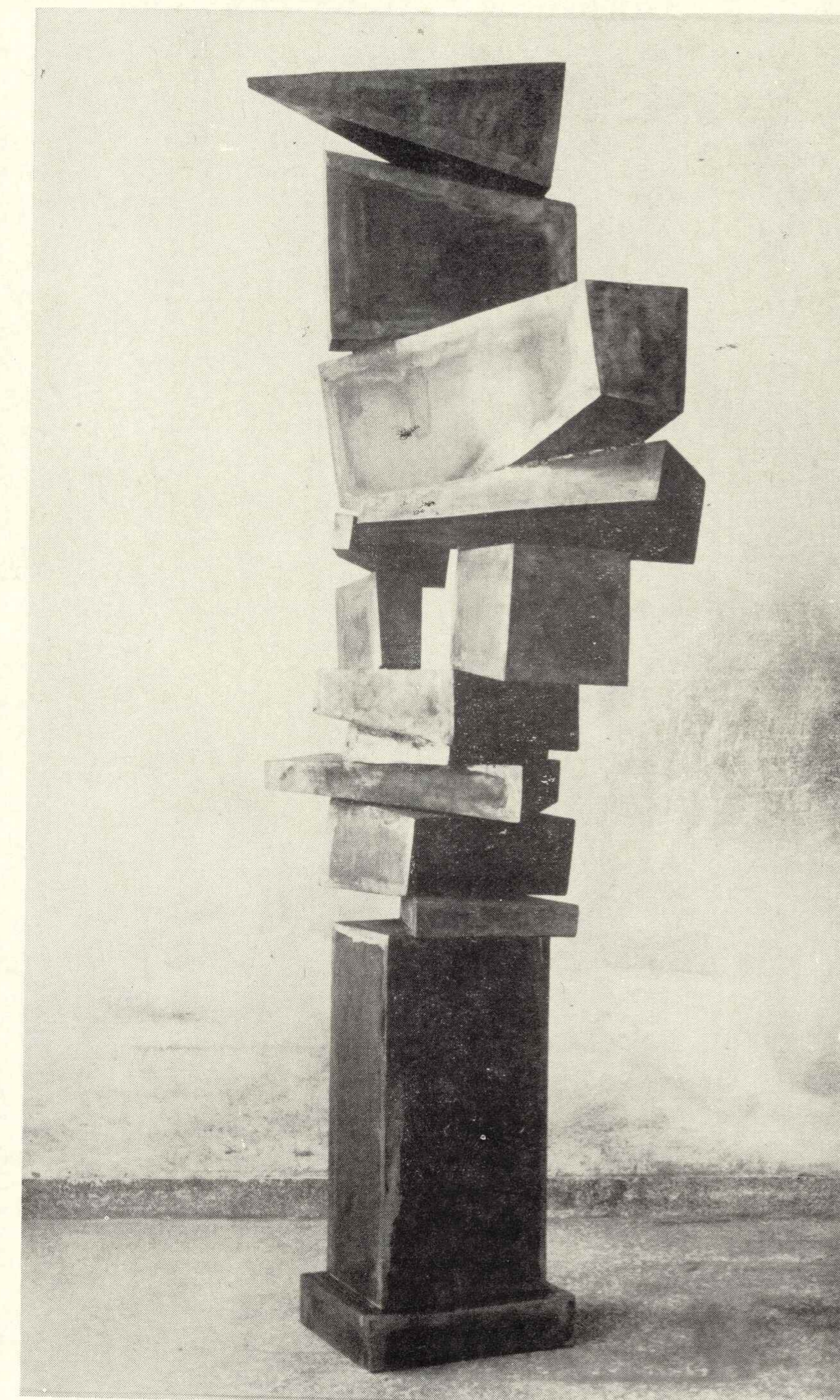
KLEARCHOS LOUKOPOULOS

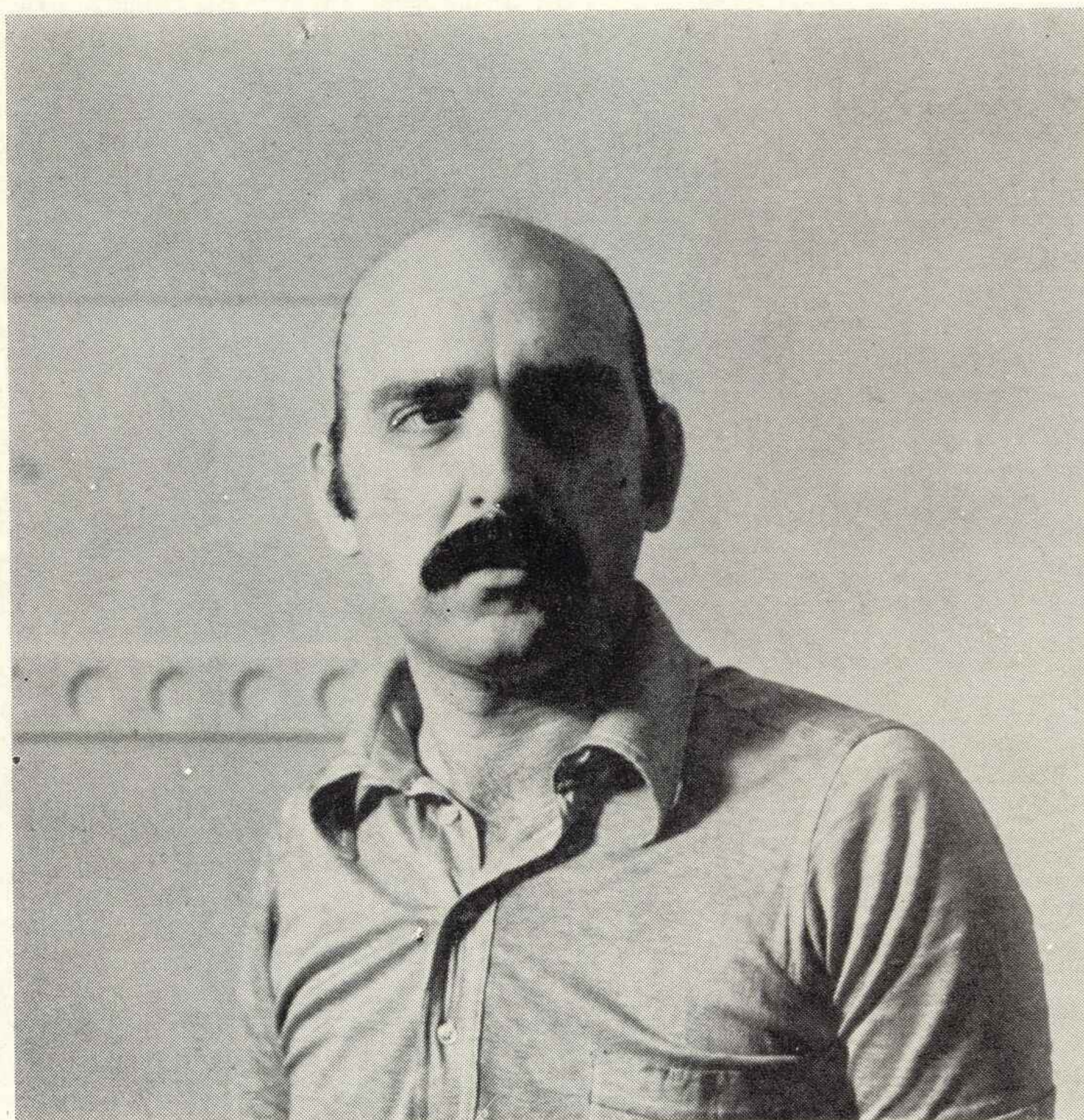
Urodzony w Thermonie, 1908. Studiował rzeźbę w Atenach. Jest członkiem-założycielem grup artystycznych: „Armos” (1949), „Alfa” i „Komunikacja i wychowanie przez sztukę” (1977). Odbывał podróże artystyczne po Europie zachodniej i Stanach Zjednoczonych. Wystawy indywidualne: Ateny 1972, Ateny i Saloniki 1973, Ateny 1977. Od 1940 roku uczestniczył w większości wystaw panhelleńskich. W latach 1949—1952 brał udział w ekspozycjach grupy „Armos” i w około 25 innych pokazach zbiorowych. Wystawiał na XXVIII i XXXIII Biennale w Wenecji 1956 i 1966. na V Biennale w Sao Paulo 1959 oraz na III Biennale w Aleksandrii 1959. W 1948 roku otrzymał medal na wystawie panhelleńskiej, a w roku 1963 nagrodę krytyki artystycznej przyznała mu grecka sekcja AICA. Wiele jego prac znajduje się w gmachach publicznych, między innymi od roku 1962 jego wielkie kompozycje zakupione przez Grecki Urząd Turystyki zdobią różne hotele. W posiadaniu jego dzieł jest również Galeria Narodowa i wielu kolekcjonerów prywatnych w kraju i za granicą.

Transformacja environmentu (5 elementów), żelazo, 72×69×34, 69×77×54, 100×47×10, 98×55×62, 110×72×46

*Proces ciągłego następstwa, żelazo, 225×100×75**

Forma dwuelementowa, żelazo, 92×39×35

YANNIS MICHAS

Urodzony w Atenach, 1938. Studiował malarstwo w pracowni K. Iliadisa w latach 1955—1958, następnie do roku 1962 w École des Métiers d'Art w Paryżu. Był nauczycielem przedmiotów plastycznych w szkołach technicznych. Wystawy indywidualne: Ateny 1973, 1974, 1976, Saloniki 1974. Udział w wystawach zbiorowych sztuki greckiej i międzynarodowych, między innymi: Salon National des Beaux-Arts, Paryż 1959; IV Wystawa Młodych Artystów, Unia grecko-amerykańska, Ateny 1972; „Tkaniny 73”, Ateny 1973, Nikozja 1974; „Dédié”, Cypr i Ateny 1974; Salon Młodej Rzeźby, Paryż 1975, 1976, 1977; Salon Grands et Jeunes d'Aujourd'hui, Paryż 1975, 1976; grupa „Procedery/Systemy”, Ateny 1976; Panorama malarstwa greckiego, Galeria Narodowa Ateny, 1976; Expo-Arte, Międzynarodowe Targi Sztuki Współczesnej, Bari 1977.

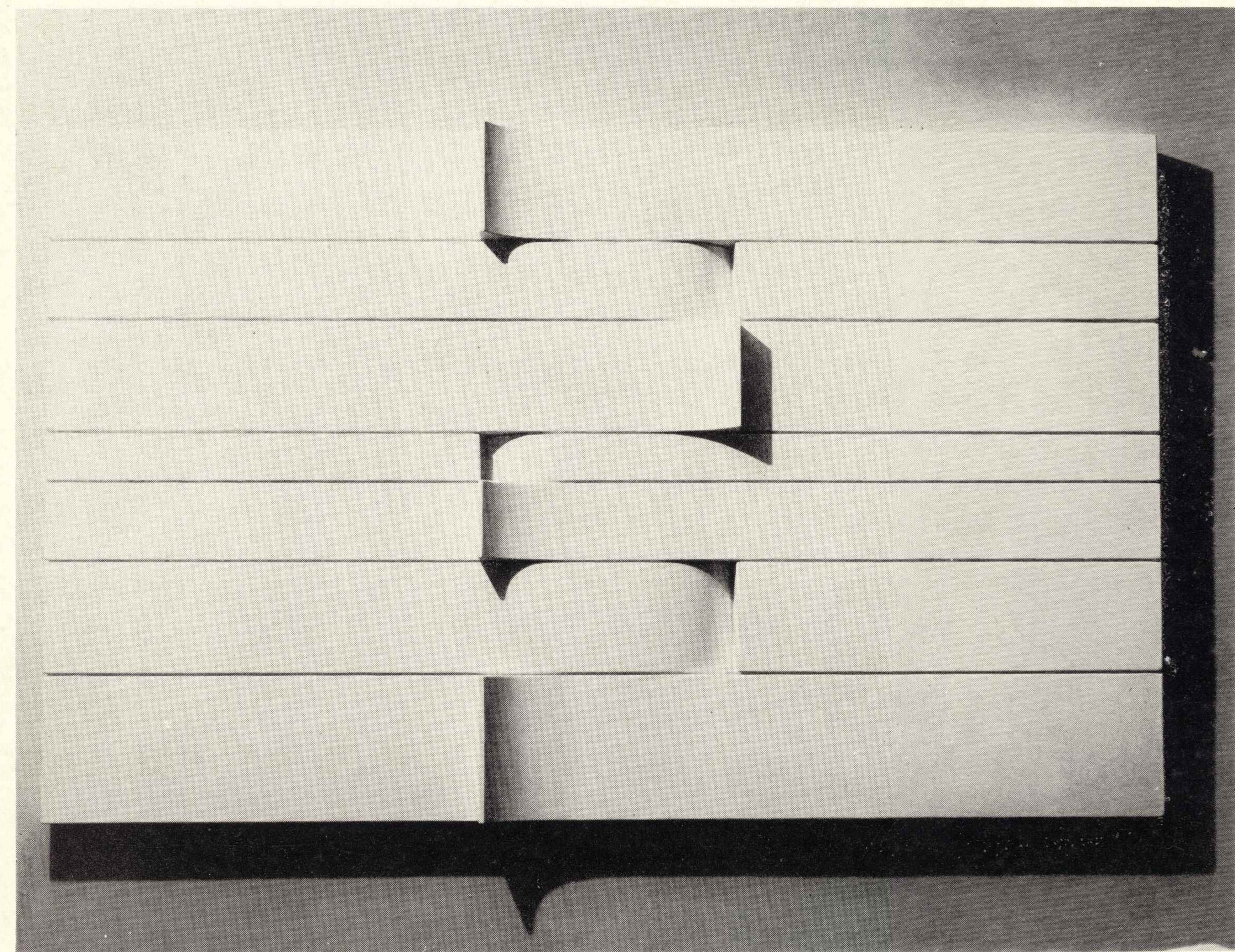
Kompozycja A 43, drewno brąz, 60×150

*Kompozycja A 63, drewno, 80×130 **

Kompozycja A 32, drewno, 130×80

Kompozycja A 33, drewno, 80×130

Kompozycja A 58, drewno brąz chromowany, 100×100

GABRIELA SIMOSSI

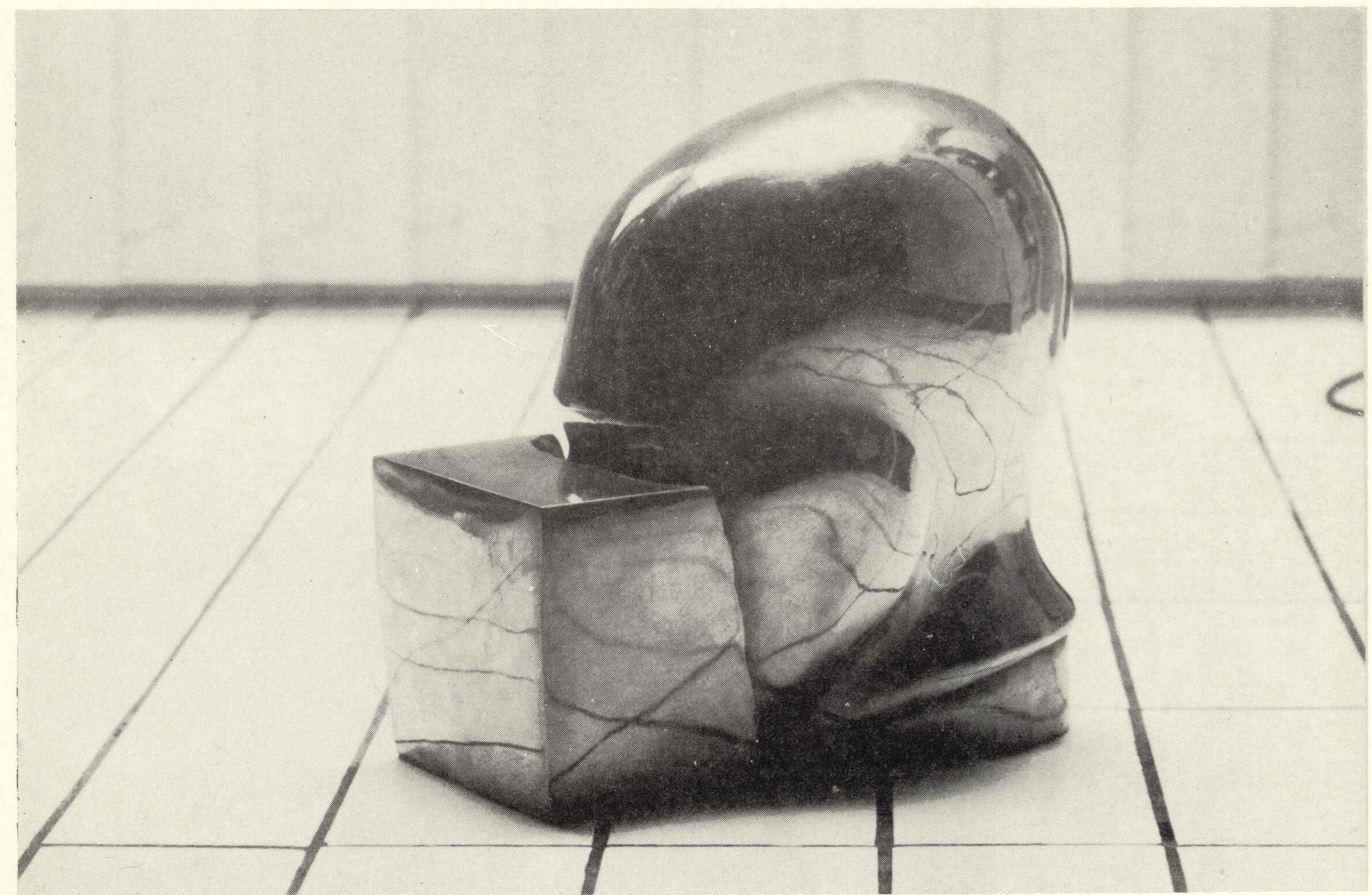
Urodzona w Grecji, 1928, studiowała w Szkole Sztuk Pięknych w Atenach, od 1954 roku mieszka w Paryżu. Udział w wystawach międzynarodowych w Paryżu: Salon Młodej Rzeźby 1955, 1956, 1963, 1964, 1965, 1966, 1967, 1968, 1972; Salony Majowe 1974, 1975, 1976, 1977; Salon „Porównania” 1974; Salon Grands et Jeunes d’Aujourd’hui 1972, 1973, 1974. Ponadto wystawiała w pokazach zbiorowych różnych galerii w Paryżu, Rzymie, Atenach, Antwerpii, Jugosławii, Rawennie.

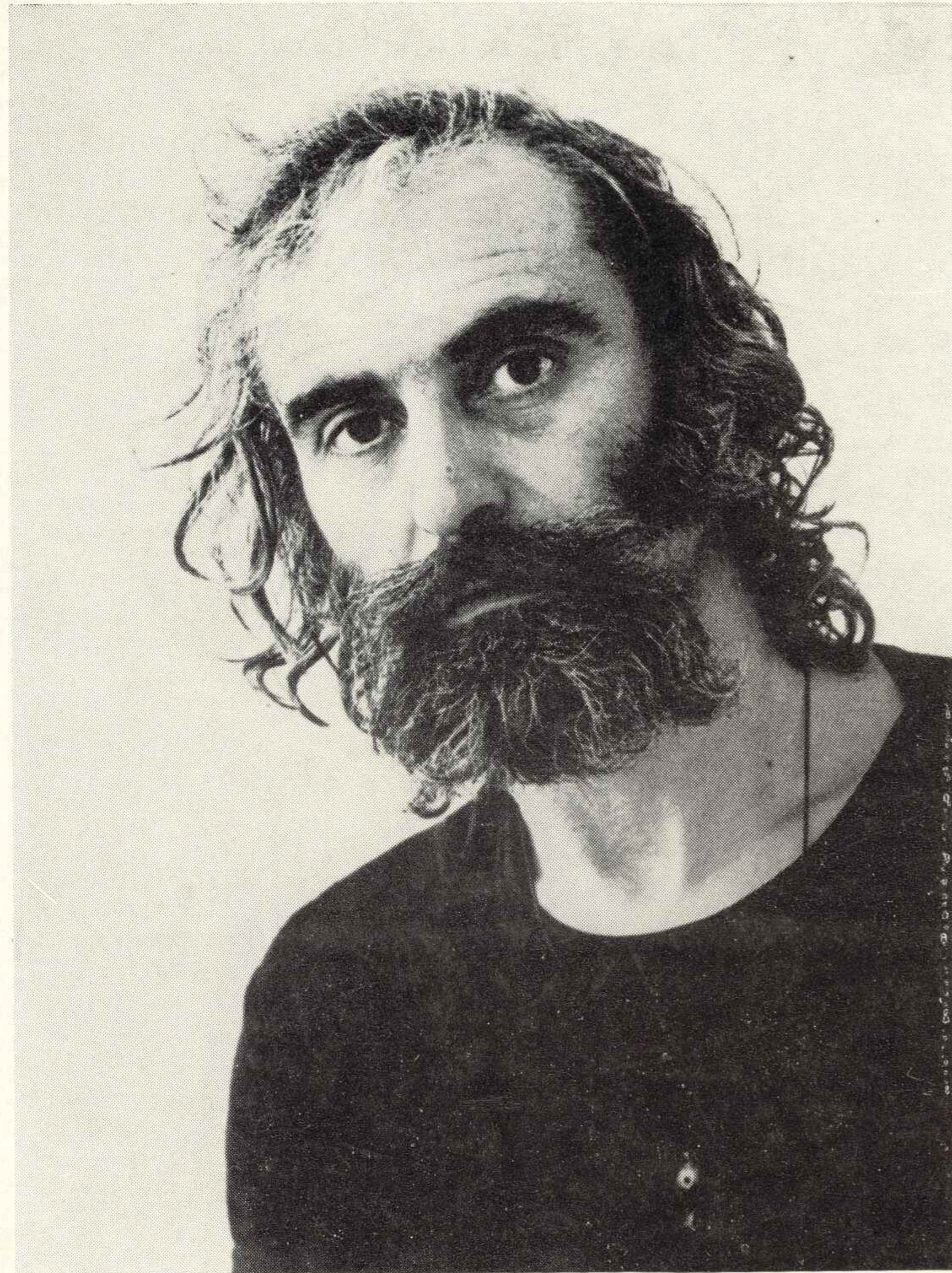
Pakiet, brąz, 30×20×15

*Głowa z klockiem, brąz, 20×40×40 **

Kurtka, brąz, 40×30×30

Krytyk sztuki, gips, 40×30×30

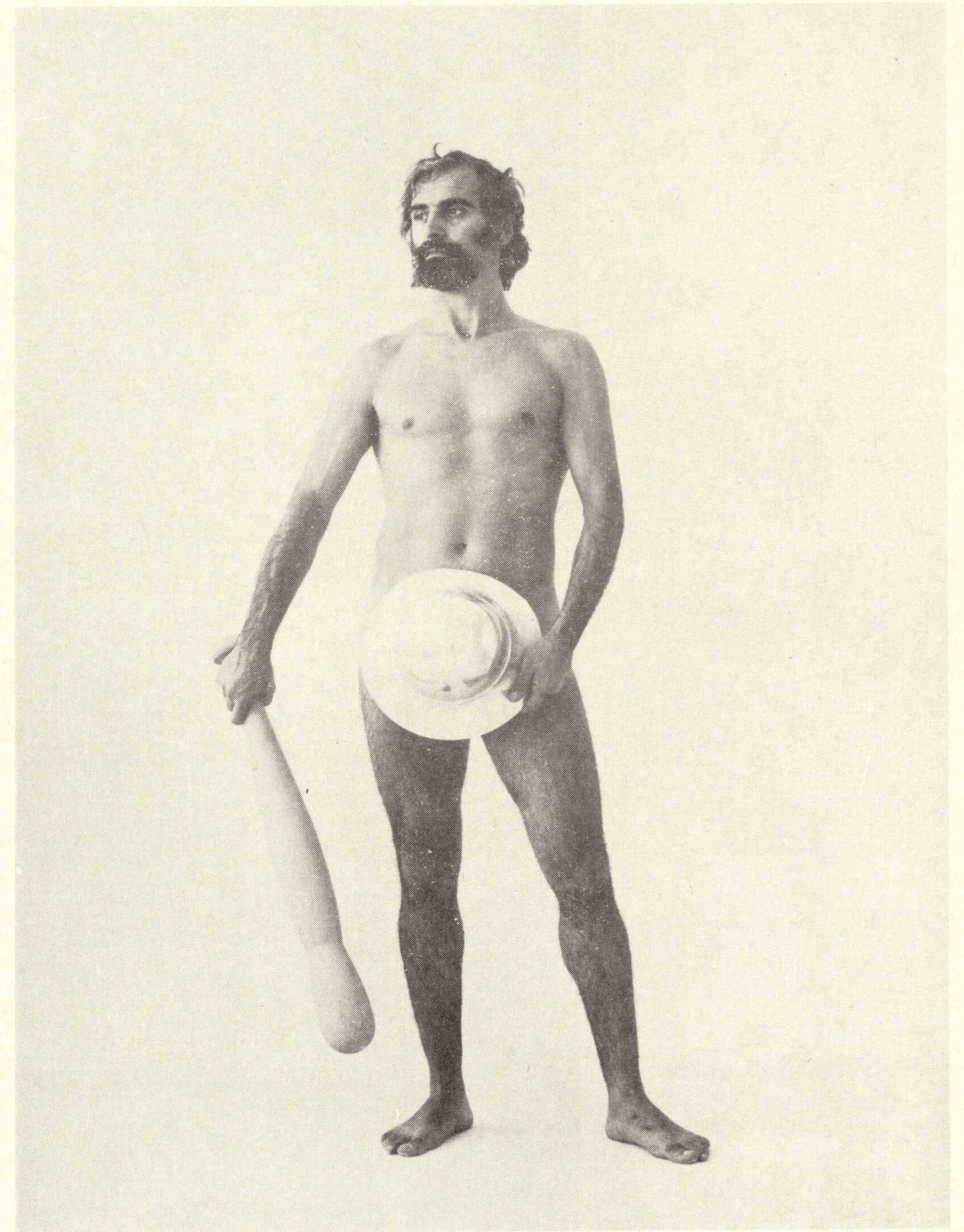
THEODOROS

Urodzony w Agrinionie, 1931, tamże ukończył szkołę średnią i w latach 1952—1953 uczęszczał do szkoły teatralnej. W latach 1952—1958 studiował rzeźbę w Szkole Sztuk Pięknych w Atenach, a w latach 1959—1962 w École des Beaux-Arts w Paryżu, biorąc zarazem udział w badawczych pracach urbanistycznych. Mieszkał i pracował w Paryżu do roku 1973, po czym osiedlił się w Atenach. Organizuje ekspozycje indywidualne, wystąpienia i wyczyny (performances), a mianowicie: Aix-en-Provence 1965; Amiens 1966; Ateny 1969, 1970, 1972 (zamiast rzeźby), 1973 (Rzeźba 73 Dotykać z odrobiną smaku), 1974 (Rzeźba 73—74 = Manipulacje); Saloniki 1975 (Konfrontacje retrospektywne); Teatr eksperymentalny w Atenach (dwa Monoprakta rzeźbiarskie) 1976. W 1973 roku uczestniczył w Juin International Design Conference w Aspen USA. Laureat nagrody im. Rodina na IV Biennale w Paryżu 1965.

Manipulacja nr XIII, 2 ramy

Manipulacja siły-energii, 11 cokołów, marmur

*Manipulacja widza-nabywcy dzieła sztuki, 2 pałki-fallusy, 11 kasków-kapeluszy drewno, aluminium **

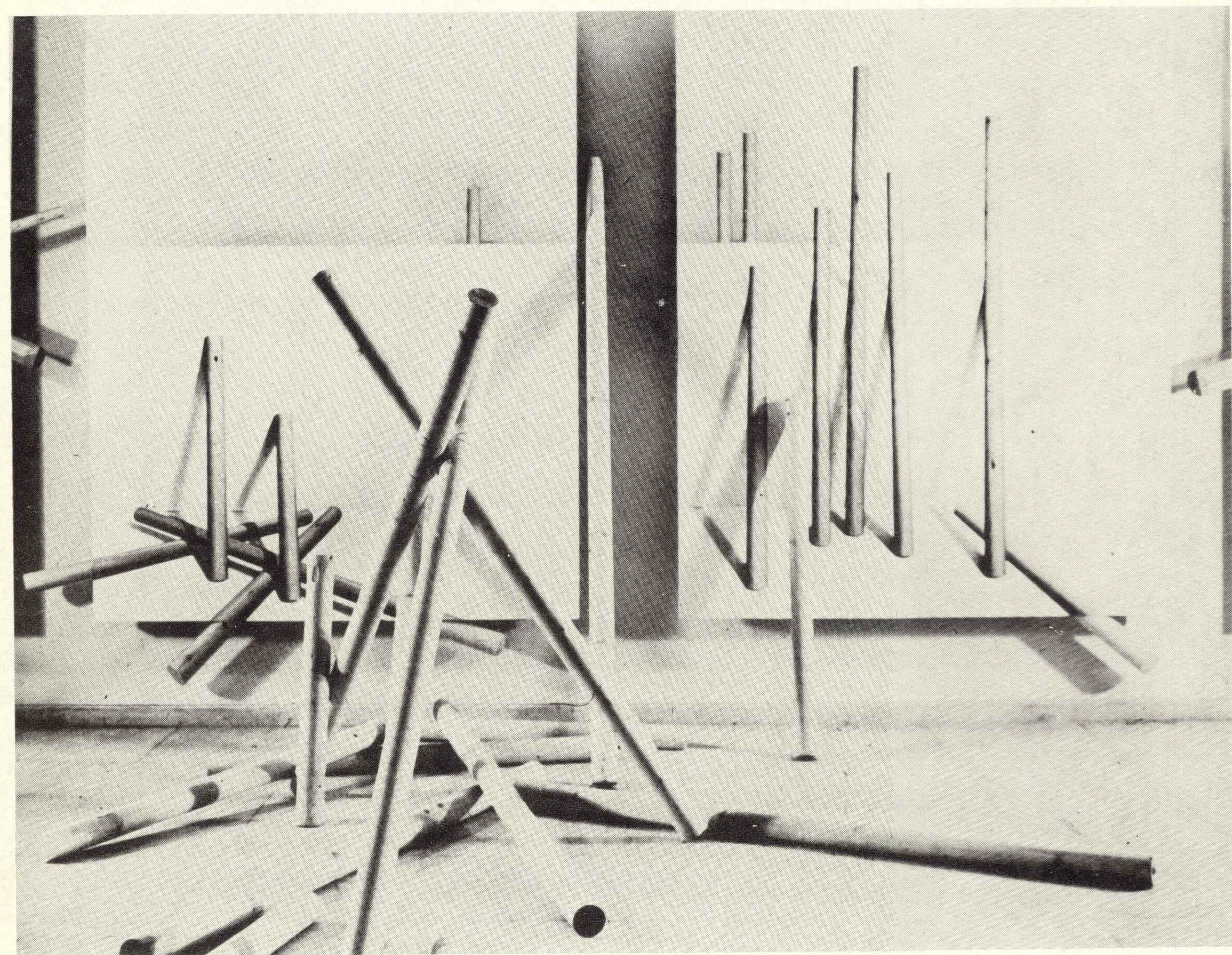

COSTAS TSOCLIS

Urodzony w Atenach, 1930. W latach 1948—1954 studiował w Wyższej Szkole Sztuk Pięknych w Atenach, 1957—1960 był stypendystą I.K.Y. w Rzymie, mieszkał i pracował w Paryżu od 1960 do 1970 roku. W latach 1971—1972 przebywał w Berlinie Zachodnim zaproszony w ramach programu artystycznego D.A.A.D. Od roku 1972 mieszka na przemian w Atenach i Paryżu. Wystawy indywidualne: Ateny 1965, Gandawa, Kolonia 1969, Paryż, Gandawa, Mediolan 1970, Ateny, Bruksela, Berlin Zach., Frankfurt n/M, Kolonia 1971, Gandawa, Berlin Zach., Düsseldorf 1972, Ateny, Paryż 1973, Bielefeld, Mediolan 1974, Ateny 1975, Mediolan, Bruksela, Paryż, Ateny 1976, Kolonia, Nowy Jork 1977. Udział w wielu wystawach zbiorowych sztuki greckiej i międzynarodowych, między innymi: Trzej malarze A.T.I., Ateny 1960; Biennale w Paryżu 1963, 1965; Biennale w Sao Paulo 1965, 1967, Expo 67, Montreal 1967; Awangarda grecka, Berlin Zach. Frankfurt, Stuttgart 1969; Surrealizm, Sztokholm 1970; Pop Art, Knokke 1970; III Międzynarodowy Salon Galerii Pilotujących, Paryż 1970; Malowidła i przedmioty, Paryż Musée Galliera 1971; Ośmiu artystów greckich, osiem postaw, I.C.A., Londyn 1975; Daily Bull a C Fondation Maegt St Paul de Vence-ARC, Paryż, Bruksela, Akwizgran 1976—1977.

Ściana, (environment), 1976, drewno rysunek,
260 × 1370 × 300 *

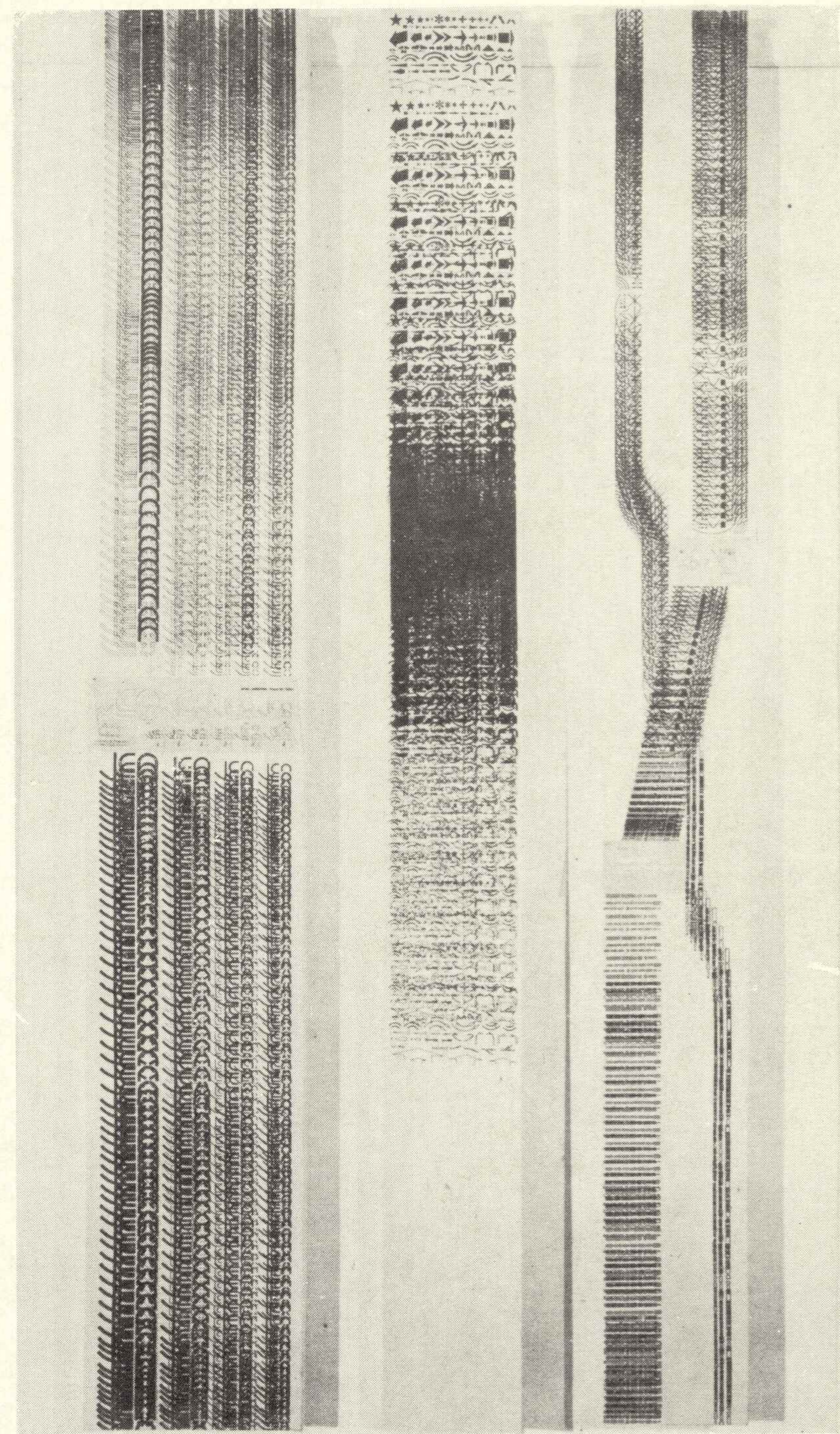

CONSTANTIN XENAKIS

Urodzony w Egipcie, 1931. Od 1955 roku mieszka w Paryżu. W 1970 roku zaproszony do Berlina Zachodniego w ramach programu D.A.A.D. W Berlinie przebywał od 1970 do 1975 roku. Environmenty — pokazy indywidualne: „Superlund”, Lund 1967; „Expansions et Environnements” Paryż 1968; Awangarda grecka, Berlin Zachodni, Frankfurt, Stuttgart 1968; „Rozważania o przestrzeni”, Södertälje 1968; Kopenhaga, IV Festiwal w Rouen, Malmö, 1970; Berlin Zach., „Strassenaktion” z Brusse, Berlin Zach., Kraków, Ateny 1971; Berlin Zach. 1972; Monachium 1973; Ateny, Zagrzeb 1974; Vaduz 1976; Bruksela, Ateny 1977.

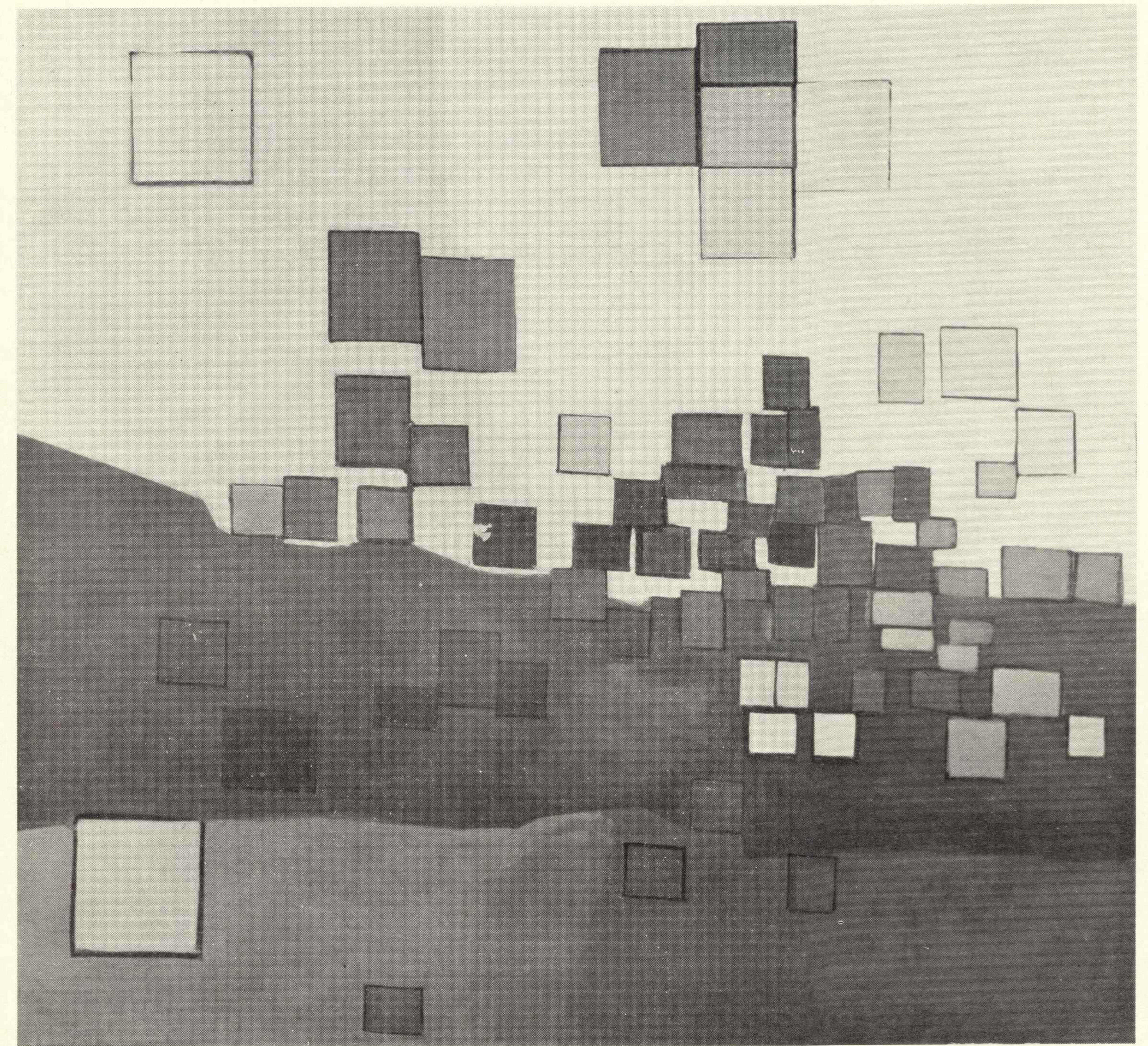
Północ żółta, akryl płótno, 200×20
Gra okrężna, akryl płótno, 200×20
Śruba, akryl płótno, 200×20
Anemolog, akryl płótno, 200×20
Cztery przesłania, akryl płótno, 200×20
Środki transportu, akryl płótno, 200×20
Wzory chemiczne, akryl płótno, 200×20
Beton, akryl płótno, 200×50 (×2)

COSMAS XENAKIS

Urodzony w Vraila (Rumunia), 1925, mieszka w Atenach. Studiował w Instytucie Techniki przy Uniwersytecie w Atenach w latach 1942—1948, dyplom z architektury. Uczęszczał do Szkoły Sztuk Pięknych w Atenach w latach 1942—1943. Uzupełniał wykształcenie artystyczne w ośrodku badawczym C.S.T.B. w Paryżu, 1955—1956. Stypendysta C.S.T.B. w Paryżu i Fundacji Forda w Grecji i Stanach Zjednoczonych 1970—1971. Wystawy indywidualne: Ateny 1960, Madryt 1964, Ateny 1966, Ateny 1971, Ateny 1973. Udział w zbiorowych i grupowych wystawach sztuki greckiej: wystawy panhelleńskie 1948, 1952, Włochy, Szwecja 1955; Paryż, Bruksela 1956—1957; Ateny 1963; Londyn 1964; przekonania polityczne skłoniły go do odrzucenia propozycji uczestniczenia w Biennale w Wenecji w 1968 roku. Uprawia malarstwo, monotypię, rzeźbę. Główne realizacje: Kompozycja rzeźbiarsko-malarska złożona z panneaux o różnych wielkościach i kolorystyce umiejscowionych na różnych poziomach, hotel „Xenia” na wyspie Kos, 1961; rzeźba z betonu złożona z muru o długości 40 m i wysokości 3 m, u podnóża muru szereg niewielkich basenów w różnych kształtach, z wodotryskami w pewnych punktach, główne wejście do fabryki ABBOTT w Madrycie, 1968; reliefy w betonie dla Banku Kredytowego w Atenach, 1972; kompozycja rzeźbiarska z betonu dla gmachu „Vima-Néa” w Atenach, 1974.

*Nr 1, 1976, akryl płótno, 160 × 150 **

CHRISTINA ZERVOU

Urodzona w Atenach, studiowała malarstwo samodzielnie. Wystawiła indywidualnie w Akron Ohio 1970, na Cyprze 1972, w Salonikach 1974, w Atenach 1977. uczestniczyła w wystawach panhelleńskich w Atenach 1971, na Cyprze 1973, w ekspozycjach na terenie zakładów produkcyjnych 1975. Ponadto brała udział w wystawach zbiorowych w Lyonie, Berlinie Zach., w międzynarodowej wystawie w Bari. Prace jej znajdują się w Galerii Narodowej w Atenach i w różnych zbiorach publicznych i prywatnych, między innymi w kolekcji arcybiskupa Makariosa.

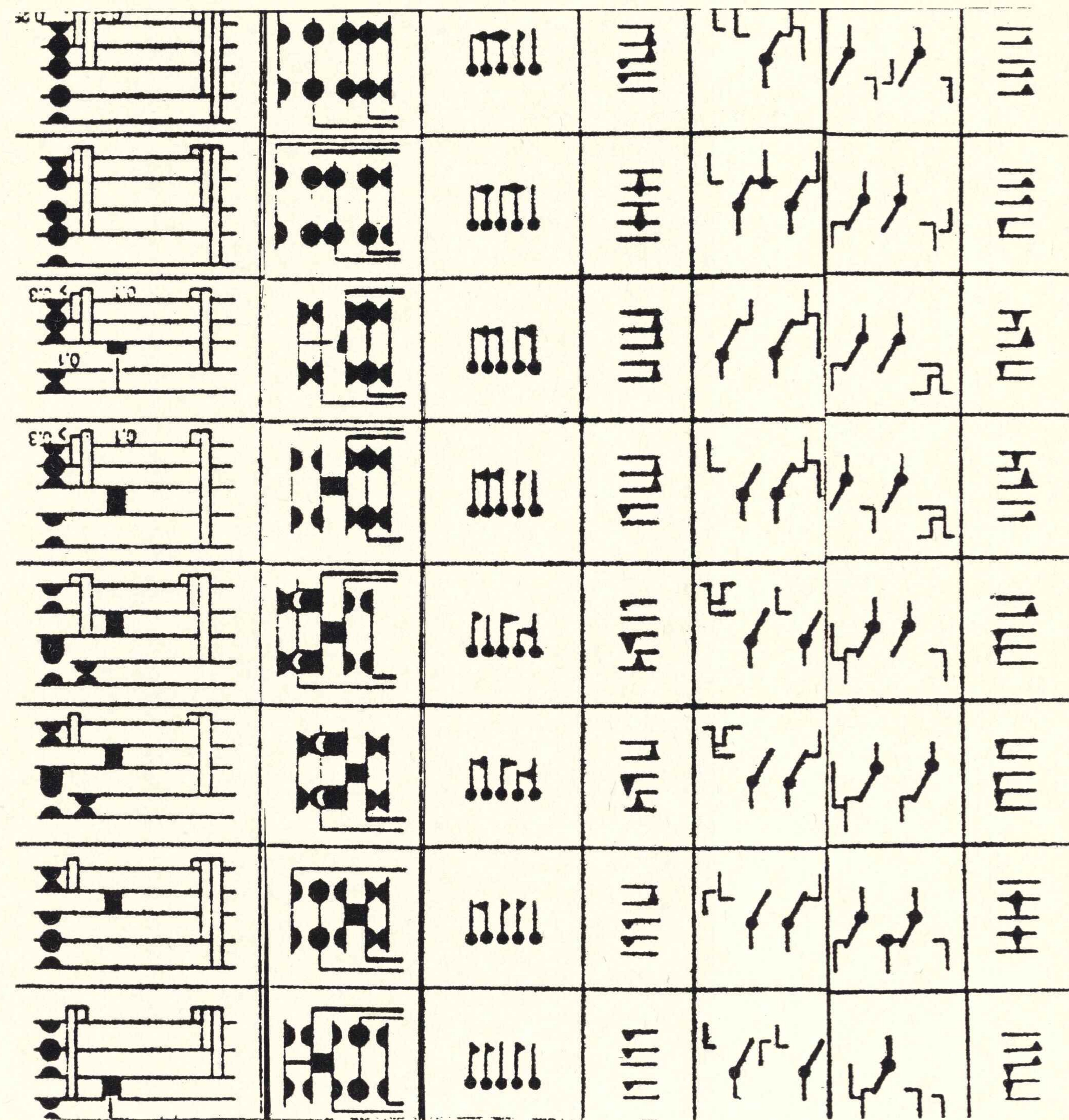
Pismo maszyn I, akryl, 100×100

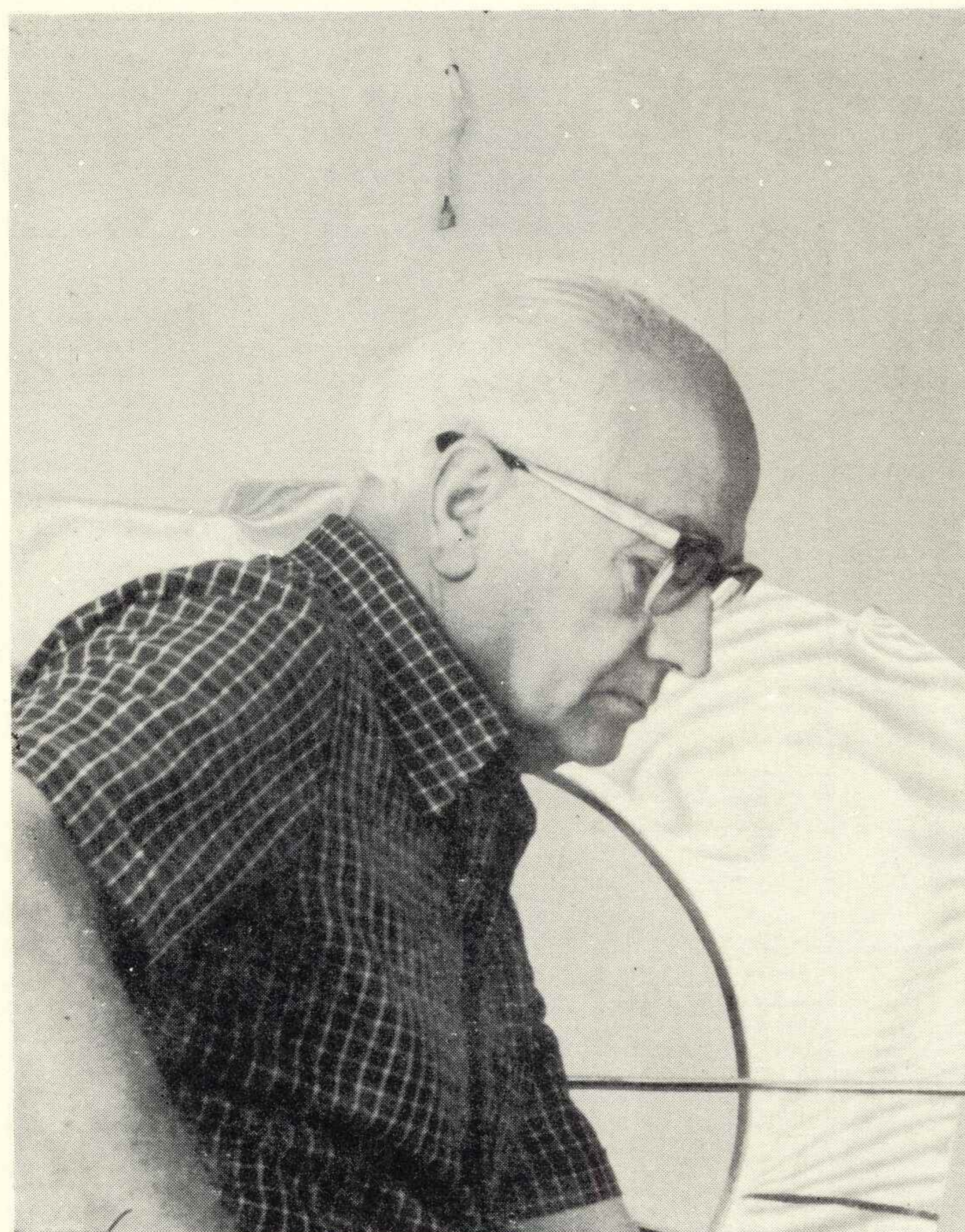
*Pismo maszyn II, akryl, 100×100 **

Pismo maszyn III, akryl, 100×100

Pismo maszyn IV, akryl, 100×100

Pismo maszyn V, akryl, 100×100

GIORGOS ZOGOLOPOULOS

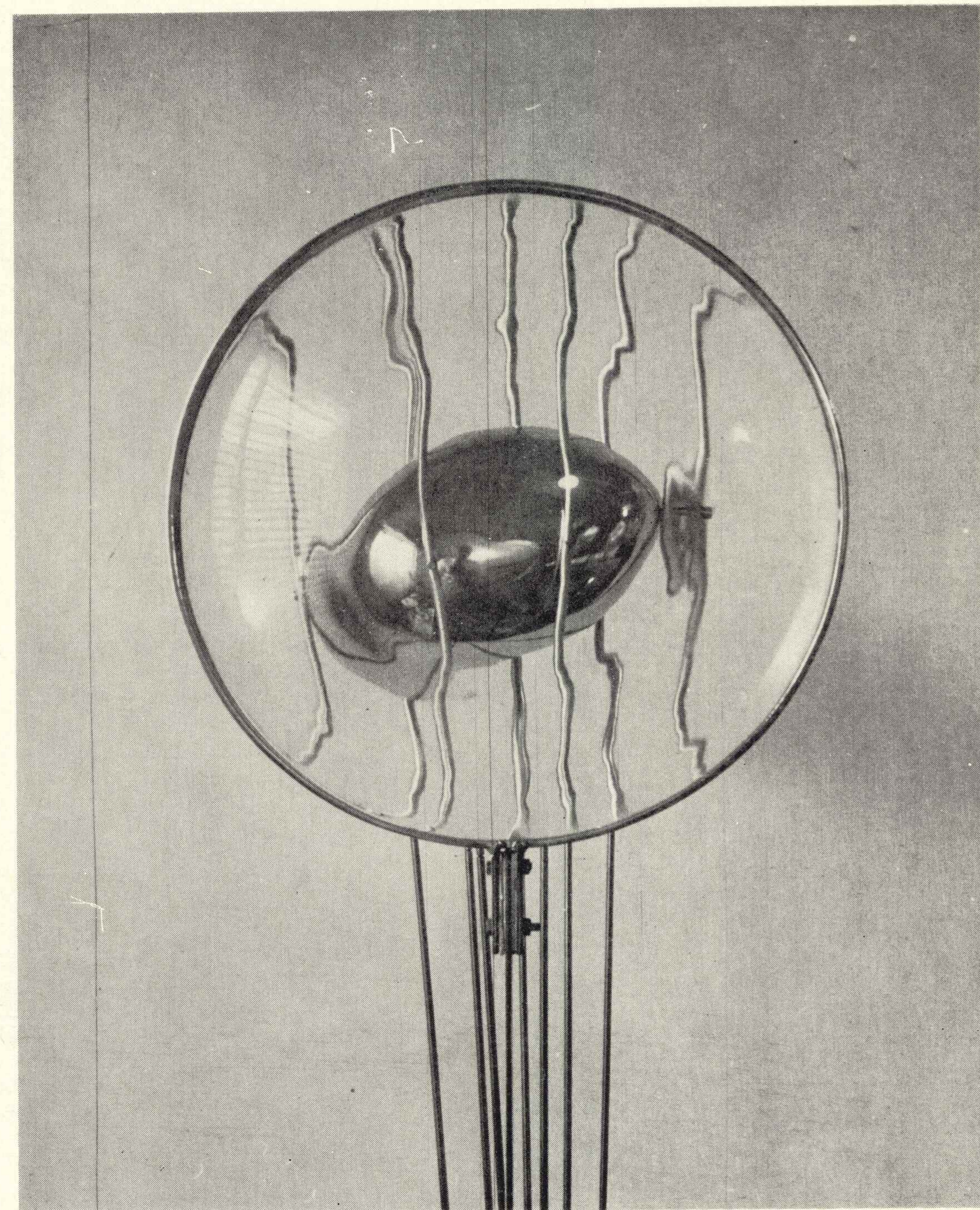
Urodzony w Atenach, 1903. Studia w Szkole Sztuk Pięknych w Atenach, 1930. Uczęszczał do pracowni Despiau w Paryżu, 1937. Stypendysta rządu francuskiego, studiował w pracowni Gimonta, nawiązał kontakty z rzeźbiarzem Laurentem, zapoznał się dokładnie z muzeami Guimeta i Rodina. W latach 1953—1954 jako stypendysta Funduszu Narodowego I.K.Y. przebywał w Rzymie, Florencji, Mediolanie, Wenecji. W roku 1956 czteromiesięczny pobyt w Mediolanie i Wenecji, uczestniczył w XXVIII Biennale i zaprojektował wystawę w greckim pawilonie. Konkursy i nagrody: I nagroda za projekt kościoła na 1000 osób w panhelleńskim konkursie, przy współpracy architekta P. Karantinosa, 1952; I nagroda w konkursie na pomnik Zalogosa, 1953; I nagroda w konkursie na pomnik Nikai, 1953; I i III nagroda w konkursie na rozwiązanie wyższej partii placu Omonia (wodotryski, rzeźba itp., we współpracy z architektem K. Bitsiosem) 1958; I nagroda w konkursie panhelleńskim na rzeźbę u wejścia na Międzynarodowe Targi w Salonikach, 1966. Wystawy indywidualne i zbiorowe: Ateny 1947, Biennale w Wenecji 1956, Biennale w Sao Paulo 1957, Ateny 1962, Saloniki 1962, Biennale w Wenecji 1964, Ateny 1971. Od 1956 roku jest członkiem Europejskiego Towarzystwa Kulturalnego w Wenecji, w 1960 został członkiem zarządu tego Towarzystwa.

Drzwi, inox-pleksiglas, wys. 185

Loch, inox, wys. 180

Wiosna, inox, wys. 320

*Protest, 10 soczewek **

Projekt ekspozycji: Janusz Małanicz

Projekt plakatu i opracowanie graficzne katalogu:
Zenon Januszewski

Przekład z francuskiego: Helena Kęszycka

Redaktor: Wiesława Bąblewska-Rolke

Redaktor techniczny: Mirosław Winiarek

